

1

بخیره ی نیسلام زانست

قورمان روه کناسی

قورمان
زانست

6

ناماده کردنی
سه روه رحه کن

تصویر ابو عبد الرحمن الکوردی

القلم

قورئان و پووه‌کناسی

زنجیره‌ی قورئان و زانست (٦)

قورئان و پووہکناسی

ئامادہ کردنی

سەرۆەر حەسەن

پێداچوونەوێ زانستی و پیشەکی

د. جلال حەمە صالح بۆسکانی

کۆلیژی کشتوکال/ زانکۆی سلیمانی

پێداچوونەوێ زمانەوانی

م. محمد شریف صالح

بە کالۆریۆسی زمانی کوردی

ماڻي له چاپدانه وهى پاريژراوه پو نوسينگه ي ته فسير

ناوى كتيب به كوردى: قورئان و رووه كناسى
 نامـــــاده كردنى: سهرومر حهسهن
 پيداچونه وهى زانستى: د. جلال حمه صالح بوسكانى
 پيداچونه وهى زمانه وانى: م. محمد شريف صالح
 بلاوكردنـــــه وهى: نوسينگه ي ته فسير بو بلاوكردنه وهى و راكه يانندن/
 ههولير
 نه خسه سازى ناوه وه: جمعه صديق كاكه
 خـــــه ت: نهوزاد كوئى
 بـــــه رگ: امين مخلص
 نوره و سالى چاپ: يه كه م ١٤٣٢ ك - ٢٠١١ ز
 تـــــيراز: ١٥٠٠ دانه

له بهر يوه بهر ايه تى گشتى كتيبخانه گشتيه كان ژماره ي سپياردنى (١٣٢٠) سالى ٢٠١١ پندراوه

تفسيير

بو بلاوكردنه وهى و راكه يانندن
 همولير- ههملسى دلاكا - ژنر فوئلى شيرين ههمل
 ت: ٢٢٢١٦٩٥ - ٢٢٣٠٩٠٨ - ٢٥١٨١٣٨
 موبایل: ٢٢ ٥١ ٤٦٠ ٠٧٥٠ - ١٣٨ ٧٢ ٩١ ٠٧٧٠
tafseeroffice@yahoo.com
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

ئاومرۇك

- ۹ پېشەكى
- ۱۲ فاكتەرمەكانى سىستىمى كشتوكالى (باران و خاك و رووهك)
- ۱۴ جياوازى سروشتى زەوى
- ۱۵ زەوى ئاست بەرز بۇ كشتوكال باشترە
- ۱۶ با ھۆكارى پېتىنە
- ۱۹ دوانەيى و پېتىن لە رووۋەكەكاندا
- ۲۱ وپراى ھەمان زەوى و ھەمان ئاو رووۋەكەكان جۇراوجۇرن
- ۲۳ ميوە پېش گوشت
- ۲۴ خاكىش وەك ولاتىك وەھايە
- ۲۶ بنەرەتى سوتەمەنى دارى سەوزە
- ۲۸ پوش و پەلاشى وشك
- ۳۰ كشتوكال بەلگەيەكى ماددىيە لەسەر زىندووبوونەوہ
- ۳۱ باشترىن رېڭاى ھەلگرتنى دانەويئە
- ۲۴ ئىعجازى خۇراكى لە قورئاندا
- ۳۵ يەكەم: ئاو
- ۳۵ دووہم: دانەويئە و پاقلەمەنىيەكان
- ۳۶ سېيەم: ميوە و سەوزە
- ۳۶ چوارەم: گوشت و ماسى و بالئەمەكان
- ۳۷ پېنجەم: شير و ھەنگوين
- ۲۸ سەرمەتا لەسەر زەوى ئاو ھەبووہ پاشان رووۋەك
- ۳۹ نەو رووۋەكانەى لە قورئاندا ناويان ھاتوۋە

- ٤٠ (١) گمزؤ (الآثل)
- ٤٠ داگمزؤ (الآثل) له قورئانی پیرۆزدا
- ٤٣ (٢) پپاز (البصل)
- ٤٥ پپاز (البصل) له قورئانی پیرۆزدا
- ٤٧ (٣) همنجیر (التین)
- ٤٨ همنجیر (التین) له قورئانی پیرۆزدا
- ٥٠ (٤) خمرته له (الخردل)
- ٥١ خمرته له (الخردل) له قورئانی پیرۆزدا
- ٥٣ (٥) همنار (الزمان)
- ٥٤ همنار (الزمان) له قورئانی پیرۆزدا
- ٥٧ (٦) رپحانه (الریحان)
- ٥٨ رپحانه (الریحان) له قورئانی پیرۆزدا
- ٦٠ (٧) ژمقنه بوت (الزقوم)
- ٦١ ژمقنه بوت (الزقوم) له قورئانی پیرۆزدا
- ٦٤ (٨) زمجمه فیل (الزنجبیل)
- ٦٤ زمجمه فیل (الزنجبیل) له قورئانی پیرۆزدا
- ٦٦ (٩) زمیتون (الزیتون)
- ٦٨ زمیتون (الزیتون) له قورئانی پیرۆزدا
- ٧٣ (١٠) دارنمبک (السدر)
- ٧٤ دارنمبک (السدر) له قورئانی پیرۆزدا
- ٧٨ (١١) مۆز (الطلح)
- ٨٠ مۆز (الطلح) له قورئانی پیرۆزدا
- ٨١ (١٢) نیسک (العدس)
- ٨٢ نیسک (العدس) له قورئانی پیرۆزدا
- ٨٣ (١٣) ترئ (العنب)
- ٨٤ ترئ (العنب) له قورئانی پیرۆزدا
- ٩١ (١٤) سیر (الفوم)
- ٩٢ سیر (الفوم) له قورئانی پیرۆزدا

- ۹۲ (۱۵) خەپار (القناء)
- ۹۳ خەپار (قناء) لە قورئانى پيروزدا
- ۹۴ (۱۶) كافوور (الكافور)
- ۹۵ كافوور (الكافور) لە قورئانى پيروزدا
- ۹۶ (۱۷) دارخورما (النخيل)
- ۹۸ دارخورما (النخيل) لە قورئانى پيروزدا
- ۱۰۱ (۱۸) كوله كەناوى (اليقطين)
- ۱۰۲ كوله كە (اليقطين) لە قورئانى پيروزدا
- ۱۰۴ سەرچاوەكان

به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

پیشه کی

به قهله می د. نه فرام محمد حسن

سوپاس و ستایش بۆ خوای گه وړه، هه زاران دروود وسلاو بۆ گیانی
پاکي پیغه مبه ری نازیز و یارو یاوه رانی تا پوڅی دوايي...
قورئان په رتوکی خوای گه وړه یه و بۆ مروځایه تی دابه زیوه و لییه وه
مروځ فیزی چونیته تی زیان و پیکخستنی په یوه نندی ده بیټ له گه ل خود و
خوا و خه لک و گه ردوون.

قورئان وته ی خوای میهره بانه، له قورئاندا خوای به به زه یی و
به خشنده بۆ مروځ دواوه، وته ی خوایی بۆ ناردووه، له هه ندیک مه سه له دا
نه و زاته مه زنه ی توانای بیسنووری به سه ر هه موو نه ینی و ناشکراکاندا
هه یه سویندی بۆ مروځ خواردووه، مروځیک که وه ک قه واره و هیز و زانست
به رامبه ر په روه ردگار هیچ نییه، هیچ هیچ... نه و خواجه پیزی لیناوه
﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾.

خوای گه وړه وایکړدووه نیمه له وته کانی تیښگین، نه مه ش به کیکه له
که وړه ترین به خششه کانی بۆ مروځ.

نهم قورثانه همو لایه نه کانی په یوه ست به ژبانی مړولی گرتو ته وه و
هیچ لایه نیکی فراموش نه کړیوه (سیفه تیکی نهم قورثانه نه وه یه
گشتگیره و بڼه همو سرده مه کانه). په کیک له لایه نانه ناماژه
زانستیه کانی نایه ته قورثانییه کانه که نیستا قوتابخانه ی نیعجازی زانستی
لیکولینه وه یان دهریاره ده کات.

جیی ناماژه په هندیك له توپژینه وانه ی دهریاره ی نه و نایه تانه که
ناماژه ی زانستیان تیدایه، ده توانریت پیبوتریت نیعجازی زانستی قورثان،
به لام هندیکی تریان له وه به دهر نین که راهیه ک یان خویندنه وه ی زانستی
بن بڼه نایه ته کان.

خویندنه به پیز! نهم کتیبه ی به رده ستت په کیکه له و زنجیره شه ش
به رگیه ی دهریاره ی نایه ته زانستیه کانی قورثانی پیژ (که له ماوه ی پیچ
تا شه ش سالدا) ناماده کراوه: "قورثان و گه روونناسی، قورثان و
زه ویناسی، قورثان و دهروونناسی، قورثان و زانستی پزشکی، قورثان و
ناژه لئناسی له گه ل قورثان و پوه کناسی" ... نیغه له م زنجیره یه دا خومان
په یوه ست نه کړیوه به وه وه که سرجه م بابه ته ه لېژیردراوه کان له پوهی
نیعجازیوونیا نه وه ساغ کرابنه وه، به لکو نیعجازیوونی هندیك له باسه کانی
نیو نهم زنجیره یه سه لمیثراون و هندیکی تریشیان ته نها خویندنه وه یه کی
زانستی و هاتنه وه ی زانسته له گه ل نایه ته کاند.

له راستیدا جگه له "قورثان و دهروونناسی" که وه رگیږدراوی به شتیکی
زور له بابه ته کانی نوو سرلویتی "نه ندازیار عبدالدائم الکحیل" ه که توپژه و
چالاکیکی بوا ی نیعجازی زانستیه، سرجه م به رگه کانی تر ناماده کراون
(بابه ته کان له کتیب و سیدی و پیگه نه لیکترونییه کانه وه ه لېژیردراون و
وه رگیږدراونه ته سر زمانی کوردی).

له لایه کی تره وه له م زنجیره یه دا خوټمان په یوه ست نه کړدووه به وه وه که
بابه ته کان به دووږد ریژی و سه رجه م ورده کارییه کانیانه وه باس بکه یین،
به لکو ژورینه ی بابته کان کورت و پوختن، هه ولمانداوه ژوریه ی هره ژوری
ثایه ته زانستییه کان له بواره دیاریکراوه کاند له خوټبگرن.

خالټیکی گرنګ که تاییه تمه ندی نه م زنجیره یه یه، پیداجوونه وه ی زانستی
و زمانه وانیه له لایه ن پسرپورانی بواره کانه وه. ریژ و خوټه ویستی بیپایانم
بو یه کی نه و به ریژانه هه یه که نه رکی پیداجوونه وه یان له نه ستوگرت.

نه و ماموستا و هاوړی نازیزانه م که پیداجوونه وه ی زانستیان بو
بابه ته کان کړد، به پاستی کاره که یان زیاتر زانستی کړد، تیبینی و سه رنجی
ورد و زانستیانه یان ده رباره ی تاک تاکی بابته کان پیدام، یان
پیباشبوونیان پیوتم، خوټه شالېووم نه و نازیزانه بوونه هاوکاری نه م کاره
ساده یمان، ده بیت خوی گوره خوټی پاداشتیان بداته وه.

له لایه کی تریشه وه نه و خوشک و برایانه م که پیداجوونه وه ی زمانه وانیان
بو زنجیره که نه جامدا گه لیک جوانکاری و پاستکاریان بو کاره که کړد،
چاکنووسی و جواننووسیان بو شیوازی داپشتن و وشه و ده رپرینه کان
په سه ندکړد، ده ستخوټی و نژای خیرم بو یان هه یه.

له گه ل نه وه شدا دیاره هر کاریک خاوه نه که ی مړوټ بوو، له که موکوړی
به ده ر نییه. هر هینده ده توانین و ده زانین داوای لیخوټشبوون و پیدانی
حیکمه ت له خوی گوره بکه یین.

خوی گوره دلسوژی و داناییمان پیبدات و به میهره بان ی خوی نه و
کارانه ی که خوټمان به باشیان ده زانین، لیمان وه ریگریټ.

فاكته ره كانی سیستمی كشتوكالی

(باران و خاك و پوهه)

خوای مه زن ده فره مویت: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ (۲۶) أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

(۲۵) ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا (۲۶) فَأَبْنَيْنَا فِيهَا جَبًّا (۲۷) وَعَبْنَا وَقَضَبًا (۲۸) وَزَيَّنَّا وَخَلَلًا (۲۹)

وَحَدَائِقَ غُلْبًا (۳۰) وَفَكَهَنَ وَأَبَّا (۳۱) مَتَّعًا لَكَزْ وَلِأَنْعَمِكَزْ عِيس/ ۲۴-۳۲، واته:

ده با مړوږ سه يری خوار د نه که ی بکات و سه رنجی بدات و بیړی لی بکاته وه. بیگومان نیعه ناومان بۆ داباراندووه ته خواره وه، چۆن دابارینیك؟ له وه ودوا زه ویمان له ت له ت کرد به چه که ره ی ناسکی پوهه، نینجا دانه ویله مان تیدا پواند، هه روه ها تر ی و سه وزه، زه یتون و دارخورمایش، باخچه ی دهوره دراو به دارخورما یان داری تر، یاخود باخی چروپر، چه ندین جوړ میوه، له گه ل هه موو نه و گزوگیایانه ی که خوا کرده و مالات ده یخوات له له وه پگا کاند، (هه موو نه مانه مان ناماده کردووه) تا خو تان و مالاته کانتان سوودی لیوه ریگرن.

نهم نایه تانه ناماژه به سی فاکته ری سه ره کی که شوه و ده که ن که مه ودای سه رکه وتووی کرداری کشتوکالی دیاری ده که ن، نه وه ش هاو کی شه یه که سی په گز له خو ده گریت:

۱. باران ﴿أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا﴾: هه موو نه و کاریگه ری بانه ی که شوه و

ده گریت وه که یارمه تی باران بارین ده دهن، وه: هه ور و گه رمی و با و کرداری هه لمین.

۲. خاک ﴿ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا﴾: ئاماژه به پټویستی زهوی و کیلان، بۆ ده‌ستکه‌وتنی به‌روبوومی کشتوکالی باش و چاک.

۳. پوهه ﴿فَابْتَنَّا فِيهَا حَبًّا﴾: ئه‌وه‌ش جوړی تـووه به‌کارهاتووه‌کان ده‌گریته‌وه.

ئهم راستییانه‌ی قورئانی پیروژ باسی لیوه‌کردوون بڼه‌ماکانی زانستی "ئه‌ندازیاری کشتوکالی" له‌سه‌ر دامه‌زراوه که له زانکوکان ده‌خوینریت... به‌ر له ده‌ستپیکردن به‌هر پروژه‌یه‌کی کشتوکالی پټویسته لیکولینه‌وه له‌سه‌ر فاکته‌ره‌کانی که شوه‌وای ئه‌و ناوچه‌یه بکریت، له‌گه‌ل دیاریکردنی سه‌رچاوه ئاوییه‌کانی و شیکردنه‌وه‌ی جوړی ئاوه‌که‌ی و پټژه‌ی سویریتی. هه‌روه‌ها پټویسته لیکولینه‌وه ده‌ریاره‌ی جوړی خاکه‌که‌ی و زانینی پټژه‌ی ماده‌ه کانزایی و ئه‌ندامیه‌کان بکریت، پټژه‌ی قوپ (Clay) و لیته (Slit) و قوم (Sand)، پاشان له‌ژیر پۆشنایی ئه‌و زانراوانه‌دا جوړی پوهه‌کی شیاو بۆ ئه‌و خاکه ده‌ستنیشان ده‌کریت له‌گه‌ل سوپی شیاوی کشتوکالی و جوړی تووه‌کان.

جیاوازی سروشتی زهوی

خوای په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ، بِإِذْنِ رَبِّهِ،
وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصْرِفُ الْأَيَّامَ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾
الأعراف/۵۸، واته: ولاتی به پیت و چاک و شاهه دان دار و پروه کی تیدا
ده پویت به فرمانی په روه ردگاری، نه وهش که ژونگ و پیس و بیکه که
بیت، شتی بیسوود و بیغه نه بیت هیچی لی پهیدا نابیت، نا به وشیه به
به لکه و نیشانه ی جوراوجور ده هینینه وه بو که سانیک که دلسوزن و
سوپاسی خوا ده که ن.

خاکی کشتوکالی له زهوییه که وه بو یه کیکی تر ده گوړیت، به گوړه ی
پله ی جورچاکی: زهوی لمین هیه، زهوی قوپین، زهوی خویدار یا خود
زهوی بیابان و جگه له وانه ش.

نهم جیاوازییه له سروشتی زهویدا له گرنگترین پړسا کشتوکالییه کانه
که له کاتی لیکولینه وه له و زهوییه دا په چاو ده کرین، نهم راستییه
زانستییه له قورئانی پیروزدا پیشینه ی هیه.

له گرنگترین هؤکاره کانی جیاوازی له جور ی زهوی کشتوکالیدا،
جیاوازییه له قه باره و ژماره ی کونیه کانی نیو خاک. بو نمونه زهوی
قوپینی په ش ئاو گل ده داته وه، چونکه کونیه کانی ته سکه، نه وهش
یارمه تی ده دات له پاریزگاریکردنی ئاو، له کاتی که دا زهوی لمین به خیرایی

ناوی پيدا پډه‌چيټ، چونکه کونيله‌کانی فراوانه و ناتوانيت پاريزگاری
ناوی سهر پوهه‌کي بکات.

دابه‌زینی ئاو به زه‌ويدا ده‌بيټه‌هوی به‌رزکردنه‌وهی نه‌وه‌وايهی له
کونيله‌کاندا هه‌يه، به‌وه‌ش ناوه‌که جیي هه‌واکه ده‌گرټه‌وه، هه‌ريويه قور
به‌ئو ده‌کشيت و به‌وشکبوونه‌وه ده‌چيټه‌وه‌يه‌ک.

زه‌وی ناست به‌رز بۆ کشتوکال باشتره

په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمويت: ﴿كَمْ مِّنْ جَنٍّ لِّمَن يَّرْتَوِي أَصَابَهَا وَايْلٌ فَنَاتَتْ
أُكُلَهَا ضَعْفَتِ فَإِنْ لَّمْ يُصِيبْهَا وَايْلٌ فَطُلَّ﴾ البقرة/۲۶۵، واته‌وه‌ک
باخچه‌يه‌ک وایه، له به‌رزاييه‌کدا بيټ و بارانيکی دلۆپ گه‌وره بيگرټه‌وه و
بيټه‌هوی نه‌وهی که دوو به‌رامبه‌ر به‌ره‌می هه‌بيټ، خوئه‌گه‌ر بارانی دلۆپ
گه‌وره‌ش نه‌يگرټه‌وه، نه‌وه نه‌باران پاراوی ده‌کات.

نه‌م نايه‌ته‌ نامازه به‌وه ده‌دات زه‌وی به‌رز باشتره بۆ کشتوکال، په‌نگه
به‌ره‌می نه‌وه زه‌وييه دوو هيندی نه‌وه به‌ره‌مه‌ بيټ که زه‌وی نزم ده‌يدات.
زانستی کشتوکالیی نوێ سه‌لماندوويه‌تی هه‌رچه‌ند ناستی زه‌وی به‌رز
بيټ، ناستی ناوی ژي‌ر زه‌وی نزمتر ده‌بيټ، هينده‌ش کشتوکال و به‌روبووم
باشتر ده‌بيټ. نه‌وه‌ش هاوتایی ته‌واو له نيوان زانستی کشتوکالیی نوێ و
قورئانی پيرۆزدا دووپات ده‌کاته‌وه.

نه‌گه‌ر زه‌وی به‌رز به‌ليشاو و ژۆر ئاو‌دي‌ری کرا نه‌وا به‌شی پيويستی خوی
وه‌رده‌گرټ و ئاوه زياده‌که‌ش به‌ته‌واوی به‌زياد ده‌پوات، به‌لام نه‌گه‌ر

هاتوو ئاودیرییه کی کهم کرا ئهوا پیویستی خوی دهست ده که ویت بیئه وهی
 ئاو بمینیتته وه که پیویست به خولی پزگار کردن بکات. له سه ره ئه م
 بنه مایه یه مه سه له کانی به کارهینانی ئاو بوونه ته جیی بایه خدان.
 له و راستیه زانستیانه ی ئایه ته پیروژه که ئامارهی پیداو وه یه که
 هوکاری ئاودیری ئه گه ر پاسته وخو له بارانه وه بوو، باشتره له ئاودیری له
 پوویار و ده ریا کانه وه، چونکه له که شدا ئه و په گه زه ده گه نانه هه ن که
 له گه ل دلوپسه باریوه کاند ده توینه وه، ئه وه ش ده بیته هوی
 که وینه خواره وهی پاسته وخوی ئه و ماددانه بو سه ره پووه که کان و
 وه رگرتیان له لایه ن پووه که که وه، به وه ش که شه کردنی دوو هیند ده بیته.

(با) هوکاری پیتینه

خوای که وده ده فه رمویت: ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوْفِحَ فَاُتْرَلْنًا مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً
 فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ﴾ (الحجر/ ۲۲)، واته: ئیمه (با) مان
 کردوو به هوکاری پیتینه ری پووه ک، و هه ر به هوی (با) وه باران له
 ئاسمانه وه ده بارینین و ئیوه ی پی تیرئاو ده که یه، بیته وهی ئیوه ئه و
 ئاوانه تان ئه مبار کرد بیت.

له رافه ی ئه م ئایه ته دا هاتوو: با هوکاری پیتاندنه بو دار و هه ور.
 "إمام طبري" ده لیت: "با هه لگری هه ور و خیره".

لای زانایانی پووه کناس بووه ته زانیارییه کی چه سپاو که تووی نیره
 (هه لاله) کردن به سه ر مییه کاند (واته کرداری پیتاندن) کرداریکی بنه په تی

پیتانندن و دروستبوونی تږوی پوهه که. له کاتیکدا که دهنکه هه لاله کان (Pollen Grain) له هه ندامه کانی نیرینه وه له گولدا (Anthers) ده گویرینه وه بږ هه ندامه کانی مییه تیایدا (Stigma)، پاشان پیتین پووده دات.

کرداری پیتانندن ده گونجیت له نیوان هه ندامه کانی نیره و مییه ی هه مان گول یان هه مان پوهه کدا پووبدات، له م کاته دا به کرداره که ده وتریت (پیتانندی خوی Self Pollination). ده شگونجیت کرداره که له نیوان دوو پوهه کی جیاوازا بیت، له م کاته شدا پییده وتریت پیتانندی تیکه لی (Cross Pollination).

رینگاکانی گواستنه وه ی دهنکه هه لاله کان به پتی جوری پوهه که که ده گوریت، لیره دا ویرای نه و پیتانندن ی مړوږ به ده سستی خوی ده یانکات - بږنونه وه که نه وه ی بږ دارخورما ده یکات - سی رینگای تر هه یه، نه وانیش: ۱. پیتانندن به هوی ناږه له وه، وه که میرووه کان.

۲. گواستنه وه و پیتانندن به هوی ناوه وه.

۳. پیتانندن به هوی باوه.

وه که له نینسایکلوپیدای به ریتانیدا هاتووه، (با) پږلیکی گرنگی هه یه له گویرانه وه ی دهنکه هه لاله له و پوهه کانه وه که گولی بږن و په نگداری کیشکاریان نییه بږ میرووه کان، بږیه (با) هه لده سستیت به بلاوکردنه وه ی هه لاله بږ دووری زږ. بږنونه (با) دهنکه هه لاله ی سنه و بهر (Pine) بلاوده کاته وه بږ دووری به که ده گونجیت بگاته (۸۰۰ کیلومه تر) به ر له وه ی هه لاله که بگاته هه ندامی میینه و پیتینه که پووبدات.

له و پوهه کانه ی به شیوه یه کی به په تی پشت به پیتانندن ده به ستن به هوی (با) وه، سنه و بهریه کان و گیا که زنه (قراض) و چنار (ألحور) و

به پوو (سندیان) و گوش (قنّب) و داری بوندوقه .

له ئینسایکلۆپیدیای به ریتانیدا هاتوو: ئه وهۆیه ی واده کات بلۆبوونه وه ی دهنکه هه لاله به هۆی (با) وه ئاسان بیّت نه وه یه که نه دنامه نیرینه کانی گول که دهنکه هه لاله به رهه م دینن، بهرکه وته ن به هه وا، به شیوه یه ک که بلۆبوونه وه ی دهنکه هه لاله کان ئاسان ده که ن. له لایه کی تریشه وه، گول له به رزترین خالی دار یان پوهه که دایه و گه لاله بهرده میدا نییه .

له ئینسایکلۆپیدیای جیهانیدا هاتوو: پیتاندن به هۆی (با) وه خه سه لته ی نه وه پوهه کانه یه که گولی جیا که ره وه یان نییه و بۆنی خوشی نه وتۆیان نییه میرووه کان بۆخۆیان کیش بکه ن. له م پوهه کانه دا ته نها برێک دهنکه هه لاله ی وشکی سوک به رهه م دیت و (با) هه لیده گریت و بۆ دووری زۆر له گه ل خۆیدا ده بیات تا کو ده یگه یه نیته نه دنامه ی مینیه . ئه م نه دازه هه لاله یه که له هه وادا هه ن هۆکاری سه ره کین بۆ نه وه (تا) یه ی به (حمی القش) ناسراوه و توشی نه وه که سانه ده بیّت که هه ستیاریه کی زۆریان هه یه .

هه روه ها له ئینسایکلۆپیدیای به ریتانیدا هاتوو: بۆ ئاسانه کردنی بهرکه وته یی به (با)، زۆرجار له به هاردا گول له پیش گه لاوه که شه ده کات، یاخود په نگه له به رزایی دار یان پوهه کدا گول گه شه بکات، زۆرجار کۆسپه کانیان دریز و چه ماوه یه بۆنه وه ی پوهه ریکی فراوانتریان هه بیّت بۆ وه رگرتنی دهنکه هه لاله کان.

که واته پوه ی ئیعجازی ئایه ته که نه وه ئامازه یه یه که "با هه لده ستیت به کرداری پیتاندنی پوهه که کان".

﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوْفِحَ﴾

دوانه یی و پیتین له پوهه که کاند

هه روه که له جیهانی مړوځ و ناژه له کاند نیرو می هیه، له جیهانی پوهه کیښدا به هه مان شیوه یه. په روه ردگار ده هه رمویت: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ الذاریات/۴۹، واته: له هه موو شتیک نیمه جووتمان دروست کړدوه، بۆ نه وهی بیر بکه نه وه و یاداوهری وه ربگرن. ﴿سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ یس/۳۶، واته: پاکي و بیگه ردی بۆ نه و زاته ی هه ر هه موو به دیه پتیراوه کانی به جوو دروست کړدوه له وهی له زه ویدا ده پویت، له خویشیان، له و شتانه ش که نایزان.

﴿فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَرْقَةٍ زَوْجَانِ﴾ الرحمن/۵۲، واته: له هه موو جوړه میوه یه که نمونه ی دوانه یان تیدایه.

﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسٍ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ الرعد/۳، واته: خوا نه و زاته یه که زه وی پان و بهرین کړدوه و که ژ و چیا و پوویاری زوری تیدا دابین کړدوه، له هه موو بهرین پوویاری جوو تی فراهه م هیناوه له هه روه په گز، شه وی والیکړدوه پوژ داپوشیت، به راستی نا له و شتانه دا به لکه و نیشانه ی زور هه ن بۆ که سانیک بیر بکه نه وه.

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى﴾ (طه/ ۵۳، واته: شو زاته ی زهوی بؤ نیوه بار هیتاوه، وهکو لانکه (له سهری دهحه وینه وه)، ههروه ها جوړه ها پیگای تیدا بؤ هه راهم هیتاون، له ناسمانیشه وه باران داده بارینیت، که به هویه وه چنده ها جوت پوهه کی پیرواندوه.

پاگه یانندنی بیردوژی پیتانندن و بوونی نیرو می له هه موو به روپووم ه پوهه کییه کاندا، له نایه ته که دا هه یه، دروست وهک نه وهی سوننه تی ژیا نه له مروؤ و نازهل و بالنده کاندا.

وهک ژیا نی مروؤ که به کورپه له یه کی بچوک ده سته پیده کات، دایک په روه رده و چاودیری ده کات. ژیا نی پوهه کیش وهک کورپه له یه کی بچوک ده نکوله په رهی پیده دات، له ماوه ی پوان و گه شه کردنیدا خوړاکی پیویستی بؤ به ده ست ده هیتیت. کورپه له کیش به هیمنی و جیگیبری ده مینیته وه تاکو زهوی باوه شی بؤ ده کاته وه و بارودوخی گونجاوی بؤ ناماده ده بیت وهک گهرمی و ناو، ده نکوله و توه کان دوو که رت ده بن (ده تروکین) و کورپه له که گه شه ده کات. که گه شه ی پوهه که که ته واو بوو و گه شته ته مه نی پیگه یشتن، گوله کانی ده کرینه وه و به روپووم به رهم دیت. زانستی نوی ناشکرایکرووه گولی پوهه که کان - به جیاوازی جوړه کانیانه وه - دابهش ده کرین بؤ سی جوړ:

گولی نیرو - گولی می - گولی دووپه گ (که هه ردو نه ندای نیرو و مییه ی پیکه وه تیدایه).

نه و گولانه ی له هه وادا ده پیتین به وه جیا ده کرینه وه نه ندایه کانی زاونیتیان بهرکه وته ی هه وان. هه رکات (با) له رانده یه وه ده نکه هه لاله کانیان

لې ده که وېته خواره وه، ده نکه هه لاله کان ده که ونه خواره وه که سوک و لوسن تا کو هه لگرتنیان له لایه ن هه واوه ئاسان بیت بؤ سر نه ندای مییه ی گولی تر و پاشان کرداری پیتین پووده دات.

په روه ردگار دده فه رمویت: ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ﴾ (الحجر/۲۲)...

ویرای هه مان زهوی و هه مان ناو پوهه که کان جوړاو جوړن

په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَوِّرَاتٌ وَجَنَّتْ مِنْ أَعْتَبٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنَفْضِلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (الرعد/۴)، واته: له سر پووکاری زهوی پارچه ی جوړاو جوړ هیه له پال به کدا، هه روه ها په زی تری، به روه پوهی هه مه جوړ له دانه وېله و بیستانه کاند، دارخورمای به ک قد و دوو قد، هه موو نه مانه به به ک ناو ناو ده درین و له به ک ناو ده خونه وه و هه ندیکیانمان له هه ندیکی تر بؤ خوراکی ئاده میزاد نازدارتر و په سه ندتر کردوه، به راستی نا له و شتانه دا به لگه و نیشانه ی زور هه ن بؤ که سانیک نه قل و ژیری خویان بخه نه کار.

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَبْنَيْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿الشعراء/ ۷-۸﴾، واته: نایا سرهنجی زه وییان نه داوه و لیتی ورد نه بیونه ته وه، چه ندين جووت پوهه کی به نرخي هه مه جور و پازاوه مان تیدا پواندوهه. به پاستی نا له ودها به لکه و نیشانه هه یه، که چی نژدیه یان باوه پدار نه بیون.

ویپرای شه وهی پوهه که کان به یه ک ناو ناوده درین، به لام هه هر جور ه پوهه که سروشت و تاییه تمه ندی خوی هه یه، له گه ل پیدایستی و که شوه وای تاییه ت، واده یه ک بۆ کشتوگال، کاتیک بۆ به ره م... له هه مان زه وی و له یه ک ناو، پوهه که کان هاوسی یه کترن، که چی هه ندیکیان له شیوه و تام و په نگدا له هه ندیکی تریان باشترن.

پوهه ک خوراک وهرده گریت و گه شه ده کات، بۆ گه شه کردنی هه ده بیئت پووناکی و ناو هه بیئت، له گه ل کاریون، نوکسجین، هایدروجن، فسفور و کبریت و پوتاسیوم، کالسیوم و مه گنسیوم و ناسن و...

جیی سه رسامیه سه رجهم پوهه که کانی نه م جیهانه له سه ره هه مان شه توخمانه ده ژین، له گه ل شه وهدا له زه ویدا سیو و تریی شیرین ده پویت، تالگه ی تال، په مووی نه رمونیان، گهنم و جوو پرته قال و... توخمه خوراکیه کان یه کن، خاکیش یه که، ناو یه که، تووه کان له وپه پی وردی و بچوکیدان، هه زاران جور و شیوه یان لیوه دهرده چیت به بون و تامی جیاواز...

خوای په روه ردگار هه موو پوهه که کانی به جوریک خولقاندوهه که له گه ل ژینگه که یاندا بگوئجن.

میوه پیش گوشت

خوای په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَفَكَهَهُ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ﴾ (۲۰) وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾ الواقعة/ ۲۰-۲۱، واته: میوه شیان بۆ ده گپن، به ناره زووی خوای لئی هه لده برترین، گوشتی هر بالنده یه کیش که حه زی لیکن بویان ناماده یه.

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾ الطور/ ۲۲، واته: به رده وام حه زیان له هر میوه و گوشتیک بۆ پیشکه شیان ده که یه. زانستی پزشکی نوی و خوراکناسی ناشکرایانکرد که خواردنی میوه له پیش ژمه خوراکیه کان سودگه لیک ته ندروستی هه یه، چونکه میوه شه کره ساده کانی تیدایه که به ئاسانی هه رس ده کرین و خیراش ده مژین، پخۆله کانیس له ماوه یه کی کورتدا (که به چه ند خوله کیک مه زه نده ده کریت) نه و شه کرانه ده مژن و جهسته پییان ده بوژینه وه و نیشانه کانی برسیتی و که می شه کر نامینیت. نه گه ر هاتوو که سیک پاسته وخو گه ده ی پر له خوراک جیاواز بکات، پیویستی به نزیکه ی سی کاترمیر ده بیت تا کو نه و شه کره ی تیدایه ده ی مژن، بویه بۆ ماوه یه کی دریز نیشانه کانی برسیتی ده میننه وه.

شه کره ساده کان، وپرای ساده هه رسبوون و مژنیان، سه رچاوه یه کی بنه رته ی وزه ی خانه جیاوازه کانی جهسته شن. له و خانانه ی سوودیکی خیرا له شه کره ساده کان ده بینن دیواری پخۆله کانی، که به خیرایی چالاک

دانه‌وه کاتیک شه‌کری میوه‌یان پی‌ده‌گات، ناماده‌باشیش ده‌بن بق
جیبه‌جیکردنی فرمانه‌کان به باشرین شیوه (له مژینی جوره جیاوازه‌کانی
خوارک که که‌سه‌که له‌دوای میوه ده‌یاخوات).
رهنه‌که نه‌وه حکمه‌تی پیش‌خستنی میوه بی‌ت به‌سه‌ر گوستدا، وه‌ک
شیوازی نایه‌ته پی‌روزه‌که.

خاکیش وه‌ک ولاتی‌ک وه‌هایه

خوای که‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي
خَبُثَ لَا يَخْرِجُ إِلَّا نَجَسًا﴾ (الأعراف/۵۸)، واته: ولاتی به‌پیت و چاک و شاه‌دان،
دار و پوه‌کی به فرمانی په‌روه‌دگاری تیدا ده‌پویت، نه‌وه‌ش که زونگ و
پیس و بی‌که‌ک بی‌ت، شتی بی‌سوود و بی‌فهر نه‌بی‌ت، هیچی لی‌پیدا نابیت.
خوای په‌روه‌دگار خاکی به ولات ناوبردوه و نه‌وه‌ش به لوتکه‌ی
نیعجازی زانستی داده‌نریت، خاک به پیکه‌ته‌کانیه‌وه هه‌ر وه‌ک ولاتی‌که.
لی‌کولینه‌وه زانستی‌یه کشتوکالییه‌کان سه‌لماندووینه هه‌ر یه‌ک مه‌تر
سیجا له خاک که بو کشتوکال به‌کارده‌هینریت (۲۰۰ هه‌زار) کرم و (۱۰۰
هه‌زار) میروو (حشرات) و (۳۰۰) کرمی ناسایی خاک و هه‌زاران میکروب
(زنده‌وه‌ری ورد)ی تیدایه ... هه‌موو نه‌وانه‌ش به چاوی ناسایی نابینرین.
هه‌ر گرامیک له‌و خاکه ملیاران به‌کتريا و میکروبی تیدایه که له‌سه‌ر
مادده نه‌ندامیه‌کان ده‌ژین و ده‌یگورن بو ماده‌ی کانزایی، به‌دریژایی سال
و به‌بی‌وه‌ستان هم کاره ده‌کن.

بۇ نمونه شو میکروبانه گه لا وهریوه کان ده خۆن، شم کرداره پتویستی به بوونی هوا و تۆکسجینی نئو خاک ههیه، به لام ده بیت شو هه وایه ی نئو خاک له کوپوه هاتبیت؟

لیره دا حیکمه تی بوونی کرمه کانی خاک دهرده که ون، چونکه پۆلئیکی گرنگ ده بینن له کردنه وه ی کونی زۆر له خاکدا و هه وایش لییانه وه ده چیته خاکه که وه، واته له هه واگۆرکیتی خاکدا کرمی زه وی به شداری ده کات. هه روه ها سه رجه م شو ناژه لانه ی له خاکدا ده ژین وه ک مار و میرووله و دوویشک، کونی زۆر له خاکدا دروست ده که ن. جیی سه رسامیه بو تریت نه که ر شو کونانه ی نئو خاک نه مینن پوهه ک له سه ر زه وی نامینیت و ژیانیش کۆتایی دیت.

سه رجه م شو زینده وهرانه ی له نئو خاکدا هه ن وه ک ولاتیکی ناوه دانیان لیکردوه، نه وه ش به ته واوی له گه ل نایه ته که دا هاوتا ده بیت.

بڼه رهي سوتنه مه نى داري سه وزه

په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِّنْهُ تُوقَدُونَ﴾ يس/۸۰، واته: نه و زاته ي له داري سه وز ناگرتان بؤ به ديدينيټ، نيتړ نيوه دايدة گيرسيټن.

گازى ئوكسجين كه پړزه ي (۲۱٪) ي پيكا ته ي هوا پيكد هينيټ، فاكته ريكي سه ره كي و پيويسته له هه موو سوتانيك و دروستبوونى ناگردا. داري سه وز له پيكاى مادده ي كلوروفيل يان پلاستيده سه وزه كانه وه كه په نكي سه وز ده به خشيته پوهه ك، ده بيټه هو ي دروستكردنى ئوكسجين له هه وادا.

داري سه وز له پوژدا دوو هم ئوكسيدي كاريون ودرده گريټ و شيد ه كاته وه بؤ په گزه پيكا ته ووه كاني، نه و انيش بريتين له ئوكسجين كه ده يكا ته ودره وه له گه ل كاريون كه پوهه كه كه له خويده ده هيليتي وه و بؤ دروستكردنى شانه كاني سوو دي ليده بينيټ.

له لايه كي تره وه ناژه لانيش له هه ناسه داندا به پيچه وانه ي پوهه كه وه گازى ئوكسجين ودره گرن، كه په گه زكي پيويسته بؤ هه موو كرداره كاني سوتانه كيميايي ه كاني نيو خانه.

كه واته نه گه ر پوهه كي سه وز نه بوايه، ژيان له سه ر زه وي دروست نه ده بوو. يه كه مين پوو خسارى ژيان له زه ويدا ده ركه وتنى قه وزه سه وزه كان بووه له ناودا (به ر له سى مليار سال پيشتړ)، نه مه ش يه كه م ماناي زانستى

ثابته که ده بیټ و کلیلی ټیگه یشتنی ثابته که شه که له وشه ی (الأخضر) دا شار در او ته وه .

سهره پای پۆلی داری سهوز له بهر مه پټانی ټوکسجین و نویکردنه وه ی (که هیچ سوتانیک به بی ټوکسجین نابیت) به هه مان شیوه خه لوزی کاربونی (یان خه لوزی به ردین) یش له داری سهوز پیکهاتووه که به هوی دیارده سروشتیه کانه وه له ناواخنی زه ویدا شار در او نه ته وه و به ماوه ی ملیونان سال گۆپاون بۆ گرنگترین سهرچاوه ی وزه ی گهرمی له زه ویدا... بپی نه مبارکرای خه لوزی به ردین له زه ویدا نزیکه ی هشت ملیار تون ده بیټ .

به پپی پای زانایانی جیۆلۆجیا و کیمیا ی نه دما ی، دروستبوونی په ترۆل له نیو زه ویدا له پوهه و ناژه له کانه وه یه . بپی نه مبارکرای په ترۆلی زهوی به نزیکه ی دوو ملیار تون مه زه نده ده کریټ . هه روه ها زۆر له زانایان سهرچاوه ی گازی سروشتیش بۆ پوهه کی سهوز ده گپنه وه . بپی نه مبارکرای نه م گاز هه له زه ویدا ده گاته نزیکه ی شه ش ملیار مه تر سیجا . به کورتی له کلۆرفیلی پوهه که سهوز ه کاندای سوتنه مه نی خۆر نه مبار ده کریټ و له به شه کانی پوهه کدا ده گپن بۆ ماده ده ی پوهه کی که خواردن و سوتانی ئاسانه . زانایانی جیۆلۆجیا ش بنه پهرتی خه لوزی به ردین و په ترۆل و سه رجه م داپشته کانی په ترۆل (وه که به نزمین و کیۆسین و ... هتد) بۆ پوهه که کان ده گپنه وه که به خاک و به رد داپۆشراون، یان ناژه له کان که خواردنیان له سه ر پوهه که کان بووه و له پوهه که وه وزه یان وه رگرتووه . نه مه وپرای نه وه ی هه ر پوهه کی سهوز سهرچاوه یه کیشه بۆ په یدابوون و هاوسه نگی ټوکسجین له هه وادا، که بۆ سوتان گرنگه .

له کۆی نه م زانیاریان وه تیده گه یین که سه رجه م جۆره کانی سوتنه مه نییه به کارهاتووه کان بنه پهرتیان له داری سهوز ه وه یه . به م پافه

گورته‌ش له په هندی زانستی نه و نایه ته پیروزه تیده‌گین که ده فـرمویت:

﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَنَمْنَعُ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ الواقعة/ ٧١-٧٣، واته: نایا سرنجی نه و ناگره ناده‌ن که دایده‌گیرسین، نایا نیوه پوهه‌که‌که‌یتان دروست‌کردووه یا نیمه فراهمه‌مان هیناوه؟ بیگومان هر نیمه‌کردوومانه‌ته هوی نه‌وهی یادخـره‌وه بیت، هـروه‌ها کردوومانه‌ته هویه‌ک بوئـه‌وهی گـه‌پوک و هاموشوکه‌ران که لکی لیوه‌ریگرن.

پوش و په لاشی وشک

خوای گه‌وره ده فـرمویت: ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿١﴾ فَجَعَلَهُ غَنَاءً أَحْوَى﴾ الأعلى/ ٤-٥، واته: هر نه و زاته‌یه که گزوکیا ده‌ردینیت و ده‌یکاته له‌وه‌پکا بو ناژهل (به‌لام دواى ماوه‌یه‌ک) ده‌یکاته پوش و په لاشیکی زهره و وشک و په شپه‌لگه‌پاو.

(الغشاء) وشکیه و (أحوى) له (الحوه) هاتووه که له (لسان العرب) دا به‌مانای په‌شى سه‌وزباو یان سووریکى مه‌يله و په‌ش هاتووه. بویه‌پافه‌ی ﴿فَجَعَلَهُ غَنَاءً أَحْوَى﴾ واته نه‌وه‌ی دواى سه‌وزیه‌تى کردوویه‌تى به وشکیکی په‌ش. لیـره‌دا پرسـیار نه‌مه‌یه: نایا پوهه‌کیک هه‌یه کاتیک وشک ده‌بیت په‌نگی په‌ش ببیت؟ به‌دلنیا‌یه‌وه نه و پوهه‌کانه‌ی تا نیستا نیمه ناسیومانن، به‌وجوره‌نین.

"جرتود هارتمان" ده لایت: "پووه که کان له پښتړینې دیمه نه کانی ژيانن که له سهر پووی زه وی ده رکه وتوون. شانشینې پووه کی بهر له شانشینې نازهلې له سهر پووی زه وی ده رکه وتوون، چونکه نازهل ناتوانیت به بی خواردنی پووه که کان بژی. له راستیدا پووه که سهره تاییه کان به ده سستی مړوځ نه پوینراون، چونکه له پیش پووه که وه مړوځ به دی نه هیئراوه، به لکو پووه که کان خویان هاتوون بیته وهی مړوځ پواندبني.

دیمه نی ژيانی پووه کی که له سهر زه وی به دی هیئراون جوړاوجوړ و جیاوان، به شیوه ی ناوچه ی سوز له پووه که گولداره چرکه کان و به وهش گوی زه وی به پوښاکیکې سه وزی زوړ جوان و به رز له پازاوه یدا داپوشراره که ملیونان سال، به لکو هه زاران ملیون سال، به سهریدا تیپه پړیوه و گوی زه ویش به ژماره یه کی زوړی گورپانکاری گهر دپوونی و ژینگه یی توندا تیپه پړیوه.

زه وی توشی مه وسیمی بارانی به لیشاو بووه، پاشان به دوایدا چه ند ماوه یه کی وشکی دريژ. چه ندین جار توشی (با) و گهرده لولوی ترسناک بووه که داره کانی په رشوبلاو کردووه ته وه و په کی پووه که کانی له بنه وه ده رهیناوه به وهی جار دواي جار له ناوی لافاوی گهرده دا نقوم بیون. بویه شیبوونه وه یان بؤ مادده نه ندامییه سهره تاییه کان هوکاريک بووه بؤ سازاندنی که شی دووباره پوانی پووه کی تری نوی که دووباره نه م پووه که نویاننه ش پووه پووی گهرده لولول و په شبا و لادانه ژینگه ییه ٹیکولوزییه کان بوونه ته وه. نه م خولانه ش له ماوه ی ملیونان سالدا چه ندین جار دووباره و چه ند باره بوونه ته وه.

پاشماوه ی پووه ک و داره پوچپووه کانی ناخی زه وی به تیپه پړیون و دريژی کات ده گوپین بؤ خه لوز که په نگی په شه.

کشتوکال به لگه یه کی ماددیه

له سه ر زیندوو بوونه وه

خوای گه وه ده فه رمویت: ﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْبَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ النحل/۶۵، واته: هر خوا بارانی له ناسمانه وه باراندوو و زه وی پی زیندوو کردوو ته وه دوی شه وی که مردبوو، به پاستی نا له و دیارده یه دا نیشانه و به لگه ی ته واو هه یه بۆ که سانیك که گوی بۆ پاستی ده گرن.

یان ده فه رمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ فصلت/۳۹، واته: له به لگه و نیشانه کانی خوا شه وه یه که ده بینیت زه وی کش و ماته، جا کاتیك باران به سه ریدا ده بارینیت ده خرۆشیت و گه شه و نه شوئما ده کات، چونکه به پاستی شه و زاته ی که زه وی زیندوو کرده وه، مردوانیش زیندوو ده کاته وه، بیگومان نه و خوابه ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه.

کشتوکال کرداریکه به هویه وه مروف پیشانی خوی ده دات چۆن خوای مه زن زه وی له دوی مردنی به ناو زیندوو ده کاته وه، کاتیك وشک و زه رد هه لگه پابوو و هه نووکه لیوانلیوانه له زیان و زینده وه ران، به وجۆره مروف به چاوی خوی هه ندیک دیارده و توانای خوا ده بینیت له به دیهینانی زیان له زه وی مردوو وه. مروفیش له خاکی زه وی به دیهینراوه، وه که په روه ردگار ده فـه رمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ

تَنْشِروُكَ ﴿الرُّومُ/ ۲۰﴾، واته: له نيشانه و به لگه کانی خوا نه و ده په که ئیوه ی له خاك دروستكردووه، دواى برینى چەند قوناغيك كتوپر بوونه ته مړوځيك و بلاوده بڼه وه به زه ويدا.

زانستى نوئ به شيكاريى جه سته ی مړوځ سه لماندوويه تى كه له شى له هه مان توخمه كانی خاك پي كها تووه، له بهر نه وه نه و زاته ی زه وى له دواى مردنى ده ژينځته وه، بېگومان مردووه كانش له پوځى قيامه تدا زيندوو ده كاته وه.

به مجوره كشتوكال ده بېته به لگه په كى ماددى له سر زيندوو بوونه وه ی دواى مردن.

باشترین ريگای هه لگرتنى دانه ويله

خوای گه وړه له قورئانی پيروزدا و له چيروكى يوسف پيغه مبه ردا (سه لامى خواى ليبيت) ده فهرمويت: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رَأْيِي إِن كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿١٧﴾ قَالُوا أَضَلَّتْ أَصْغَرٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿١٨﴾ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿١٩﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلَّكَ آتِيْعٌ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾ قَالَ تَزْعُمُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرَوْهُ فِي سُنبُلِهِ إِلاَّ قَلِيلًا مِمَّا نَاكُلُونَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ

مَا قَدَّمْتُمْ لَنَا إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ
يُفَصِّرُونَ ﴿يُفَصِّرُونَ﴾ يوسف/ ٤٣-٤٩.

واته: (شه ویک پاشا خه ویک سهری بینی و بوو به مهراقی و له
کوبوونه و ده کدا) وتی: به پاستی من له خه وندا بینیم هوت مانگای قه له و
له لایه ن هوت مانگای له پو لاوازه وه خوران، هوت گوله گهنمی سه وز و
جوان و هوتی و شکیشم بینی، نه ی زانا و شاره زایان هم خه ودم بق
لیکبده نه وه نه گهر خه ون لیکبده نه وه. نه وانیش و تیان: هم خه وه بی
سر و بنه و هیچ نییه، نیمه له لیکدانه وهی خه وی بیسر و بن شاره ز
نین. نیمجا نه وه یان که پزگاری بوو بوو، دوی نه وه موو ماوه یه بیری
که و ته وه و وتی: داواکارم بمنیرن (بق لای یوسف) من هه والی (لیکدانه وهی
نه و خه و تان) پیپرا ده گیه نم. (ساقی چوو بق زیندانه که بق دیدرای یوسف و
وتی) یوسف! نه ی هاوه لی پاستگوم، هم خه ونه مان بق لیکبده ره وه (له
خه ویک پادشادا) هوت مانگای قه له و له لایه ن هوت مانگای له پو
لاوازه وه خوران، هه روه ها له باره ی هوت گوله گهنمی سه وز و جوان و
هوتی تری وشک بومان لیکبده ره وه، بق نه وه ی بکه پیمه وه بولای خه لکی
تا وه لام بزائن. (یوسف) وتی: هوت سالی به رده وام کشتوکال ده که ن و
دانه ویله ده چینن، نه وه ی که دروینه تان کرد و لیتان زیاد بوو به
گوله که یه وه بیه یلنه وه، مه گهر نه و که مه ی که ده یخون. پاشان له دوی
نه وه هوت سال گران و سه ختی پیشدیت، نه وه ی که زه خیره تان کردوه
بق نه و سالانه هه مووی ده خون، مه گهر که میکی نه بیت که هه لیده گرن (بق
تو). له وه و دوا سالیکی باراناوی و پر به رکه ت دیت که خه لکی به رویومی
نورین پیده به خشریت، میوه ده گوشن و شه ربه تی لی دروست ده که ن.

له م نایه تانه دا بانگه وازیکی قورئانی راشکاوانه هیه بۆ مرؤف تاکو بهوردی و بهرده وامی و چاودیری ته واره وه کشتوکال بکات، ههروه ها زیاده له پیوستیش دهسته بهر بکات بۆ پوهه پوهوونه وهی بارودوخه له ناکاوه کان. نایه ته پیروژه که هانی مرؤف ده دات بۆ گرتنه بهری هه موو هۆکاره کانی زانست بۆ ئه مبارکردنی به روبووم و به ره هه می زیاده له پیوستی، به جۆریک که به دریزایی ماوهی هه لگرتن و پاراستنی له حاله تی دروستی و شیاویدا بمیینه ته وه.

پوهی ئیجازی نایه ته که له وه دایه که دانه ویله به گوله که یه وه ئه مبار بکریته، چونکه گهر به گوله که یه وه هه لگیرا نه وده مه له میرووه زیانبه خشه کان و که پوهه کان و میکرویه کانی تر و خه ساریوون پاریزراو ده بیته.

زانستی نوی سه لماندوویه تی باشتترین پړگای پاراستنی دانه ویله نه وه یه به گوله که یه وه هه لگیریت، نه وه ش به مه بهستی پاراستنی شیئی سروشتی به روبوومه که و پڼگرتن له کاریگه ری راسته وخوی که ش له سه ر دانه ویله که. به راستی نه وه ش یه کیکه له ئیجازه کانی قورئانی پیروژه که له ژماره نایه ن.

نُيعْجَازِي خُورَاكْ لَه قورئاندا

ئەو خۇراكانەى مەرۇف پېويستى پېيانە، ئەمانەن:

۱. خۇراکه پېکھېنەرەکان (پروتېنى پوهەکی و گیانەوهری).

۲. خۇراک بۆ وزه (کاربۆهیدرات و چهوری).

۳. خۇراک بۆ پارێزگاری (فیتامینەکان و توخمە کانزاییەکان).

چۆن قورئانی پیرۆز باس لە خۇراک و ژینەرەکان دەکات؟

پارمېنە لە وتەى خواىى: ﴿أَنَا صَبَبْتُ الْمَاءَ صَبًّا ۝٢٥ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝٢٦﴾

فَأَنْثَنَّا فِيهَا حَبًّا ۝٢٧ وَعَبَا وَقَضًّا ۝٢٨ وَزَيَّنَّاهَا غُلًّا ۝٢٩ وَحَدَّائِقَ عُلبًا ۝٣٠ وَفَلَكْهَ وَأَبًّا ۝٣١

﴿٣١﴾ مَتَّعْنَا لَكُمْ فِيهَا نَعْمًا وَنَحْمًا ۝٣٢ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ لَكُمْ فَلَاحٌ أُولَٰئِكَ ۝٣٣

باراندووەتە خوارەو، چۆن دابارینیك، لەو وەودا زەویمان بۆ لەت لەت کرد

بە چەكەرەى ناسكى پوهەك. ئینجا دانەوێلەمان تێدا پواند. هەرەها تری و

سەوزە. زەیتون و دارخورمایش. باخچەى دەورەدراو بە دارخورما یان دارى

تر، یاخود باخى چپ و پپ، چەندین جۆر میوه، هاوپی لەگەڵ هەموو ئەو

گژوگیایانەى كە خواكرده و مالات دەيخوات لە لەوه پگاكاندا. (هەموو

ئەمانەمان نامادە كړیوه) تا خۆتان و مالاتەكانتان سوودی لێوه رېگرن.

ئەم ئایەتانە زۆرینەى ئەوانە كۆدەكاتهو كە مەرۇف دەیانخوات،

پاكوبیگەردى بۆ خواى مەزن.

یه که م: ناو

ناو بڼه پرتی ژبانه، پړژدی (۵۵-۶۵٪) ی کښی له شی که سیکی پیگه یشتو پیکدینیت. ناو پیویسته بۆ کرداره کانی هرسکردن، مژین، کرداره کیمیاپیه کانی شانه کانی زینده وهر که پیویسته بۆ ژبان (زینده کار)، به همان شیوه گواستنه و دی توخمه کان و پاشماوه زیان به خش و ژاروپییه کان و دهرکردنی بۆ دهره و دی له ش به شیوه ی (مین) یان نارقه ی له ش، نه مه جگه له و دی که ناو له پښخستنی گهرمی له شیشدا پولا ده بینیت.

خوا ی مه زن ده فرمویت: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ (الانبیاء/۳۰).

دووه م: دانه ویله و پاقله مه نییه کان

دانه ویله کان (وهك گه نم و برنج و گهنه شامی و جوداس) به سرچاوه سره کییه کانی وزه داده نرین بۆ مړوډ، دهره و پیه ری (۵۵٪) ی نه و وزه پیه ی مړوډ به ده ستیدینیت سرچاوه یان کارپوهیدراته که پیکهاته ی سره کی دانه ویله کانه، هره وها به سرچاوه پیه کی باشی زور له فیتامین و توخمه کانزاییه کان داده نرین.

په روه ردگار ده فرمویت: ﴿فَأَنذِرْ لَنَارِيبِكَ يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا﴾ (البقرة/۶۱)، واته: داوا له په روه ردگار ت بکه له پنق و پوډی و بهروبومی زه ویمان بۆ به رهم بهینیت له پوهه کی پاقله یی و خیار و سیر و نیسک و پیاز.

سپیهم: میوه و سهوزه

میوه و سهوزه بایه خیکی خوراکیی گوره یان هیه، نه وانه سهرچاوه گلی زور باشن بؤ فیتامین و توخمه کانزاییه کان و پیشاله خوراکیه کان که کاریگه ریان له سهر ته ندروستی مړؤف پوون و ناشکرایه. په روه ردگار ده فـرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَّعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرَّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ﴾ (الأنعام/۱۴۱)، واته: خوا هر نه و زاته یه که باخاتی به رزی لق و پوډاری به رپا کردووه و باخاتی نرمی پـرش و بلاویشی به دیه پناوه و دارخورما و به رپوومی جوراوجوریش (که شیوه و قه باره و پـهنگ و تام و بونیان) له خواردندا جیا، له زهیتون و هـناری له یه کچوو، هـروهـا له یه کنه چوو.

چواره م: گوشت و ماسی و بالفنده کان

گوشت و ماسی له و خواردنانه که به هایه کی خوراکیی به رزیان هیه، سهرچاوه ی سهره کی پروتینی گیانه وهرین. نه م پروتینانه ترشه نه مینییه کانیاں تیدایه که مړؤف پیویستی پتیا نه و له ناو له شدا به رهم نایه، خوی گوره زور جوانی فـرمووه: ﴿وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ (النحل/۵)، واته: مالاتیشی دروست کردووه بؤ خزمه تی نیوه که گهرمیتان پیده به خشیت، هـروهـا سوودی تری

لیوه رده گرن و له شیر و گوشته که شی ده خوڼ له گال چه ندین سوودی
تر...

پینجه م: شیر و هه نگوین

* شیر سه رچاوه یه کی چاکه بۆ پروتین و شه کری لاکتوز (شه کری شیر)
و زوریک له قیتامینه کان و توخمه خوراکیه کانزاییه کان (گرن گترینیان
کالسیوم)... په روه ردگار ده فـرمویت: ﴿وَالْوَلَدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّ الرِّضَاعَةَ﴾ البقرة/۲۳۳، واته: دایکان دوو سالی ته واو
با شیر به مناله کانیان بدهن بۆ هر که س که ده یه ویت شیری ته واو بدات.
له پرووی زانستییه وه سه لمینراوه که هیچ شیریک یان خواردنیک تر
هاوتای شیری دایک نابیت.

* هه نگوین سه رچاوه یه کی باشه بۆ شه کره ساده کان، گلوکزیش تاکه
سه رچاوه یه کی وزه یه که میشک پیوستیه تی.
هه روه ها هه نگوین هه ندیک له توخمه کانزاییه کانی تیدایه له گال هه ندیک
له دژه زینده گییه کان (المضادات الحيوية) و ناوښته ی تریش.

په روه ردگار ده فـرمویت: ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ فِيهِ
شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ النحل/۶۹، واته: له ناو سکی (نه وه نگانـه وه) شله یه کی
په نگ جیاواز دیته دهره وه که شیفای تیدایه بۆ (زور نه خوښی) خه لکی.

سهرهتا له سهر زهوی ئاو هه بووه پاشان پووهك

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿أَنَا صَبِيْنَا الْمَاءَ صَبًا﴾ (٢٥) ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا (٢٦)

فَأَبْنَأْنَا فِيهَا جَاءً ﴿عبس/ ٢٥-٢٧﴾ واته: بېگومان ئیمه ئاومان باراندووه ته خواره وه، چۆن دابارینیك، له وه ودوا زه ویمان بۆ له ت له ت كرد به چه كه ره ی ناسکی پووهك. ئینجا دانه ویله مان تیدا رواند.

ئهم ئایه تانه ئاماژه به وه ده ده ن كه له سهره تای به دیهینانه وه له سهر زهوی ئاو ده ركه وتووه، له دوا ی ئه وه پووهك و له پاشان مروژ به دیهینراوه.

زانایانی فه لك ده لێن: زهوی بهر له ملیۆنان سال پێكهاتووه له دوا ی جیا بوونه وه ی له خۆر، سهرهتا به شیوه ی گازێکی كڵپه سه ندوو بووه و پاشان به هۆی خولانه وه ی ئهم بارسته گازیه به ده وری خۆیدا (له بۆشایی ده ره وه)، شیوه ی گۆیی وه رگرتووه، پاشان به هۆی دووركه وتنه وه ی ئهم بارسته یه له خۆر گازه كان سارد بوونه ته وه و ئه وه ش هۆكاری پێكهاتنی پووی ده ره وه ی بووه كه به پله به ندی په قهه لاتووه. به و پێش كه گازه كان له ئوكسجین و هایدروجن پێكهاتوون و هه ر ئه و دوانه ش توخمی پێكهینه ری ئاون، له بهر ئه وه له نێو ئهم بارسته گازیه دا ئاو دروستبوو، پاشان به هه لمبوو و به رزبووه وه و سارد بووه وه، دووباره به شیوه ی لێزمه باران بۆی گه راوه ته وه و داباریوه ته سه ری، به مۆرده سهرهتا زهوی دروستبووه و پاشان ئاوی ئی ده رچوووه و له دوا ی ئه وه پووهك دروستبووه.

نه و پوهه گانه ی له قورئاندا ناویان هاتووه

(١) گه زؤ (اثل)

(اثل) له و دارانه یه که گه زؤی بق سهر داده باریت، له باخچه و سهیرانگاگاندا ده پوینریت. توانای بهرگه گرتنی سویریتی خاک و تینویتی هیه، هر بویه له ناوچه وشک یان خویداره کانی جیهاندا بلاوه. له لایه کی تره وه وهک بهر بهستی (با) ده پوینریت به تاییه ت له زه وییه لمینه کاندا. ته خته ی داری دارگه زؤ له دروستکردنی که لوپه لی مالدا به کاردیت، و تراوه که مینه ره که ی پیغه مبه ر (ﷺ) له مه دینه له دارگه زؤی نه و

دارستانه دروستکراوه که نو میل له مه دینه وه دووره. به بهری دارگه زؤ پیسته خوشه ده کریت و مه ره که بی نویسی لی دروستکراوه. له ک کونیشدا له پزشکی میلیدا به کارهاتوه.

دارگه زؤ (اثل) له قورئانی پیروژدا

(اثل) یه کجار له قورئاندا ناماژه ی پیدراوه له چیرۆکی سه به ندا. زؤر له تویرژه ران واده بینن که فه رمانپه وایی (سبا) (٩٥٠-١١٥٠ پ.ن) دیرینترین فه رمانپه واییه که باشوری خوره لاتی نیوه دورگی عه ره بی به خویه وه

بینیوه، خه لکی (سبأ) کشتوکالیان زانیوه و نه و هس یارمه تی داوڼ
 بونه وهی ژیانیکې سه قامگیر بڅین، وای لیکردوون هه نگاوی که وړه به وړه
 پیښکه وتن و شارستانییه ت بنین.

سه به نییه کان له سه ره تادا (صرواح) یان کردبووه پایته ختی خویان،
 پاشان زوری نه خایاند پایته خته که یانیاڼ بؤ (مه نړه ب) گواسته وه،
 (مه نړه ب) بووه ناوه ندیکې بازرگانی گرنګ. شارستانییه تی سه به نییه کان
 پشتی به بازرگانی کاروانه و شکانییه کان ده به ست که که لویه ل و کالایان له
 (حه زره مه وت) له خوره لاتوه بؤ (مه نړه ب) له خورناوا ده گواسته وه.
 لیږه دا کاروانییه کان به وړه و باکور بؤ ناوچه نزیکه کان له ده ریای ناوه پاست
 و جګه له وانه ش ده پوښستن. (سبأ) په یوه ندیګه لی به هیزی دروستکردبوو
 له نیوان نیوه دورګه ی عه رهبی و میسر و ولاتی نیوان دوو پووباره
 (میژپو تامیا) و فارسدا.

(سبأ) له نیو نه ته وه دیرینه کاندنا ناویانګی هیه، له ته وراتدا باسیکراوه
 به وهی ولاتیکه خشت و به ردی پیروز (ګه وهه) و کانهزای زیږ به ره م
 دینیت. قورئانی پیروزیش له زیاد له جیګایه کدا باسی چیروکی سه به نی
 کردووه، باسی نه و به خخش و نیعمه تانه ی کردووه که هه یانبووه و ولاتیکې
 به پیت و خوش و ناوه دان بووه... قورئانی پیروز ناماږه به به نداوی
 (مه نړه ب) ده دات که به لقیس پادشایان دروستیکرد، پوونی کردووه ته وه که
 نه هلی (سبأ) سوپاسگوزار نه بوون و سه ریڅچیان کردووه، بیباوه پ بوون و
 له بری خوا خوریان په رستووه.

په وړه ردگار ده فهرمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ

يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُّوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ بَلَدَهُ طَيِّبَةً رَبُّ غَفُورٌ

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْثَلِ خَمْرٍ
وَأَنْلَىٰ وَشَقَّ عَمِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا

أَلْكَفُورَ ﴿سبأ/ ۱۵-۱۷﴾، واتە: سۈيىند بەخۋا بەپاستى بۆخەلكى (سبأ) لى
ولاتى خۇياندا بەلگە و نىشانەى دەسەلاتى خۋا ئاشكرايە، ئەۋىش دوو
باخى نۆرگەۋرە بوو لەلای پاست و چەپى ناۋچەكەدا، فەرمانيان پىدراۋو
كە: بخۆن لە پىزى و پۆزى پەرۋەردىگارتان و سوپاسگوزارى بن، ولاتىكى
خۆش و ئاۋەدان، پەرۋەردىگارىكى لىخۆشبوو و لىپۇردە... جا ئەۋان
لەجىياتى شوكرانە بۇزىر بن و خواپەرستى بكن پىشتيان ھەلكرد و بەدەم
بانگەۋازى خواۋە نەچۈن، بەھۋى ئەۋەدە ئىمەش لافاۋىكى وىرانكەرمان
بەسەردا بەرەلەكردن، (باخ و بىستانى كاول كردن) ئەۋسا لەجىياتى ئەۋ
دوۋ باخە گەۋرەيە دوۋ باخى دىركاۋى بەرۋوبوم تال و دارى بىبەرى ۋەك
دارگەزۇ ۋەكەمىك دارى (سدر) ىش كە بەرۋوبومىكى كەمى ھەيە، پىتمان
بەخشىن. ئا بەۋجۆرە سەختە تۆلەمان لىسەندن بەھۋى ئەۋەدە كە بىباۋەر
و سىپلەبوۋن، ئايا ئىمە تۆلە ھەر لە كافر و سىپلە ناسىنن؟!

پاڤەكارانى قورئان دەربارەى ۋتەى پەرۋەردىگار: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ
الْعَرِمِ﴾ دەللىن: ﴿سَيْلَ الْعَرِمِ﴾ ئەۋ لافاۋە بەخۇرەيە كە خۋاى گەۋرە بۆ
سەر سەبەئى نارد. ۋتراۋە: ﴿الْعَرِمِ﴾ ناۋى دۆلەكەيە، يان: ناۋىكە و
برىتتەيە لەۋ بەرەبەستەى ئاۋ گلدەداتەۋە.

ئايەتە پىرۋزەكان پوونيان كىرۋەتەۋە كە خۋاى پەرۋەردىگار ولاتى
سەبەئى كىرۋەتە ولاتىكى خۆش و ئاۋەدان، لەبەر باشى و سازگارى
ئاۋۋەۋاكەى و دەستكەۋتنى پۆزىيەكى باش و شىاۋ، باخ و بىستانەكان

له سهر هه ردوولای دۆله که به روپوومی خوشی هه مه جوړ و هه مه په نگیان ددها، نه وان لییان ده خوارد و چیژیان له به روپووم و خوشی ولاته که یان وهرده گرت، ته نانت و تراوه: کاتیک ئافره ت به سه به ته ی سهر شانیه وه به ژیر داره کاند ده پویشیت، له بهر زوری و پیگه یشتنی داره کان سه به ته که ی سهر سهریان پر له به روپووم ده بوو.

خه لکی (سبأ) پشتیان له و زاته کرد که پییبه خشیبوون و له ولاتدا سته مکارییان کرد، بویه شایانی سزا و به لا بوون. خوای گه وره جرجی بۆ به نداوه که یان نارد و خواره وه ی به نداوه که لاواز بوو، پاشان لافوای به خوپی بۆ ناردن به نداوه که ی تیکشکاند و ویرانی کرد، له گه ل خویدا به ردی هه لگرت تا نه و بیستانانه خاپور بکات که ده که وتنه سهر لاکانی دۆله که، نه و داره به ردارانه بوونه داری دپکاوی و دارگه ژۆ و (سیدری) خراپ. له دوا ی ئاوه دانی بووه و ویرانه.

له ثابته پیروژه کانه وه به پوونی بۆمان دهرده که ویت سوپاسگوزار نه بوون هوی گوپانی نه و به خششانیه که به خه لکی (سبأ) درابوو.

(۲) پیاز (البصل)

پیاز لای میسریه کونه کان ناسراوه و هه موو تاکه کانی گه ل ده یخون جگه له راهیبه کان، نه وان له سهریان حه رام کرابوو. وه ک نزیکبوونه وه له خواوه نده کان پیشکه ش ده کرا، ده لئین: فیرعه ونه کان پیازیان پیروژکردوه، به لکو سویندیان پیخواردوه.

لەپوۋى كشتيارىيەو ە زۆرىەى جۆرەكانى پياز بۆ تەواوكردى خولى
ژيانيان پىۋىستيان بە دوو سال ەەىە. پياز بە فسقە يان تۆو دەپوئىرئىت.
پىۋىستى بە خاكىكى لاواز و دەولەمەند و برى زۆرى ئاوەەىە، بە تايبەتى
كە ەىشتا بچووكە.

پياز ئاويىتەى گۆگردى تىدايە كە تام و بۆنەكەى پىدەبەخشىت.
پيازەكان لە ەىزى تامياندا جياوازن. خەلك پيازى گۆبى زەردى تام توند لە

دروسىتىكردى شۆربا
(چىشت)دا بەكاردىنن، بەلام
پيازى ئىسپانى شىرىن
زۆرجار بە كالى لە زەلاتەدا
بەكاردىت، بەگشتى پياز بە
كالى و بەكولوى دەخورىت.
بوۋى پياز لە ژەمەكاندا
هانى دەردانى شلەمەنىيە
ەرسىكارەكان دەدات و
ەرسىكردى ئاسان دەكات.
مىسر پيازى برژاو (مشوي)

دەخۆن كە جەستە بە ەىز دەكات و پووخسار سوور ەلدەگەرئىت و
ماسولكەكان توند و بە ەىز دەكات. دەكرىت پياز لە چارەسەرى برىنەكاندا
بەكاربەئىرئىت. توئىزىنەو ە نوئىيەكان سەلماندوويانە پياز لە پىشەوەى ئەو
پوۋەكانەىە كە مىكرۆبەكان دەكوژىت.

پیاز (البصل) له قورئانی پیروژدا

خوای گه وره یه ک جار له قورئانی پیروژدا ناماژه ی به پیاز داوه له سوره تی (البقرة) دا و له میانه ی چیروکی (بنو ئیسرائیل) دا.

په روه ردگار ده فهرموت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَسْمُوْنَ لَنْ نُّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامِهِمْ وَاجِدْ قَادَعًا لَّنَا رَبِّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهَيُّوْا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيْنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ (البقرة/ ٦١)، واته: يادی نه و نیعمه ته بکه نه وه کاتیک به (موسا) تان وت: ئیمه هه رگیز له سه ر یه ک جوړ خوړاک ئوږه ناگرین و به ته نها جوړیک خواره مه نی پازی نین، له به رنه وه داوا له په روه ردگار ت بکه له بڼق و پوڅی و به روه و می زه ویمان بۆ به رهم به ینیت له پوهه کی پاقله یی و خه یار و سیر و نیسک و پیاز، موسا پییوتن: باشه چوڼ ئیوه شتی که م و ناته و او وهرده گرن له جیاتی شتی له و چاکتر و باشتړ؟ ده دابه زن بۆ شاریک (بیایانی سینا به جی به یلن) ئینجا به راستی نه وه ی داوای ده که ن ده سستان ده که ویت. (جا به هو ی نه و بیروباوه و پ بیانوگرتن و لاسارییه یانه وه) سوکی و پیسوا یی و لاتی و زه بوونی درا به سه ریاندا و شایانی خه شم و قینی خوایش بوون، چونکه نه وان به راستی باوه پریان به ئایه ته کانی خوا نه ده کرد و به ناهق پیغه مبه ره کانیان

دەكۈشت، ئەۋەش بەھۆى پۇچۈننىانەۋە لە ياخىبۇون و ئافەرمانىدا،
ھەمىشە دەستدرىژيان دەکرد.

لەگەل پوۋەكەكانى تردا پىياز لە ئايەتە پىرۆزەكەدا ھاتوۋە، بەلام
پوۋەكى پاقلىيى كە لە ئايەتەكەدا ھاتوۋە، وتراۋە: دار نىيە. وتراۋە: ئەو
پوۋەكەيە كە لە زستاندا دەپوئەت.

فەرموودەى خوايى لەسەر زمانى موسا پىغەمبەر (سەلامى خواى لىيى):

﴿قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ نك—ۋلىكردى
داۋاكەيانە، ئەوان داۋاي خۇراكىك دەكەن پىۋىستى بە كارى گران ھەيە لە
كشتوكال و ئاۋدىرى و كۆكردنەۋە، لەجىياتى خواردنىك كە ئارەھەتى و
تىچۈونى نىيە، ئەۋىش گەرۆ و ئالندەى شەلاقە (المن و السلوى) يە كە
بۇيان دادەبەزىت. ئايا ئاقلىك ھەيە پىياز پىشېبخت بەسەر گەرۆ و ئالندەى
شەلاقەدا؟! لەكاتىكدا كە سەرچاۋەن بۇ پىرۆتىن و شەكرە سادەكان و
ئالۆزەكان و وزەبەخشن، مەسەلەكە لەۋە دەرنەچىت كە كەللەپەقى و پارى
نەبوۋنە لە (بنو إسرائيل) ھەۋە و ھىچى تر.

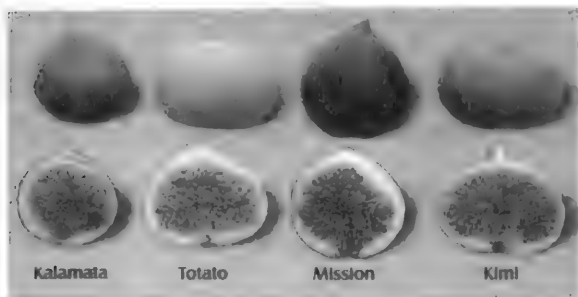
ئەگەر بەدىدىكى زانستى پەھاۋە بىروانىنە فەرموودەى پەروەردگار:

﴿قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ دەبىنن پاقلىمەنى
و پىياز پىرۆتىنى پوۋەكىن، بەلام ئالندەى شەلاقە (سلوى) پىرۆتىنى
ئازەلىيە. زانستى نوئ سەلماندوۋىەتى پىرۆتىنى ئازەلى كە لە ئالندەكەدا
ھەيە زۆر باشتەرە لە پىرۆتىنى پوۋەكى. ھەرۋەھا توۋىژىنەۋە زانستىيەكان
دەلئىن پىرۆتىنى پوۋەكى لەكاتى گۆرپىندا بۇ وزە جەستە شەكەت دەكات
بەپىچەۋانەى پىرۆتىنى ئازەلىيەۋە، ئەۋەيە فەرموودەكى پەروەردگار
ئامازەى پىدەدات و دەفەرموئەت: ﴿باشە چۆن ئىۋە شتى كەم و ئاتەۋاۋ

وهرده گرن له جياتی شتی له و چاکتر و باشتر. که می و نات و اوویه که له دوو پووه ووهیه، یه که میان: پرۆتینی پووه کی هه موو ترشه ئه مینییه کانی تیدا نییه، دووه میان: پێژهی سه دی ئه و ترشه ئه مینییه که متره به به راورد له گه ل ترشه ئه مینییه کان له پرۆتینی ئاژه لیدا. ئه مهش به پیشینه یه کی زانستی قورئانی پیروژ داده نریت. خوا به نیاز و مه بهستی زانانتره.

(٣) هه نجیر (التین)

هه نجیر میوه یه که زیاتر له چوار هه زار ساله ده پوینریت، پیده چیت بنه رته که ی بگه پێته وه بۆ باشوری خۆرئاوای ئاسیا، له پاشان بلاو پووه وه تا گه یشته ناوچه ی ده ربای ناوه راست. به لگه نامه ی دیرینی یۆنانی و

پۆمانی و میسری هه ن وه سفی بره وی هه نجیر ده که ن وه ک خۆراک، تا هه نوو که ش نه خشه و هیلکاری هه نجیر

له سه ر دیواری په رستگا کانی فیرعه ونه کان ماوه ته وه.

زۆربه ی داره کانی هه نجیر به رزییه کانیان که متره له ده مه تر، تیکرپای چپوه ی قه ده که ی ده گاته یه ک مه تر. په نگه توێکلی هه نجیر جیاوازه: سه وزه یان زهره، په مه یی، ئه رخه وانی، قاوه یی یا خود په شه. داره کانی

هه نجیر سالانه دوو یان سى جار بهرهم دهدهن. هه نجیر به پرتگای قه له م (عقل) یان پاکشان (الترقید) (لقه کەى بکریت به ژێر گلەوه) یان موئوربه کردن زیاد دهکات، له ئاووهه وای گهرم و وشکی هاوین و سارد و شیداری زستانیشدا گه شه دهکات.

به رهه می هه نجیر پێژهیهکی بهرز شهکری تیدایه، به پێگه یشتویی، یا وشککراوه یا له قوتونراو یاخود پارێزراو له شه کردا ده خوریت. هه نجیر ده چیته پێکهاتهى زۆر له په چاتهى پزیشکی میلی به کارهینراو له زۆربهى ولاته عهره بیهکان و له چاره سه ری گه لێک نه خوشیدا به کار دیت.

هه نجیر (التین) له قورئانی پیروژدا

خواى گه وړه يه ك جار له قورئانی پیروژدا ئاماژه ی به هه نجیر داوه، ئه ویش له ده سته پیکى سوره تی (التین) دا که سویتندی پێخواردووه، وهك ده فهرمویت: ﴿وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ﴾ التین/ ١، واته: سویتند به هه نجیر و زهیتون.

بۆچوونی رافه کارانی قورئانی پیروژ جیاوازه له رافه ی مانای ﴿وَالَّتَيْنِ﴾. "ئین عه باس" وتویه تی: "ئه وه ئهم هه نجیر و زهیتونهیه که ده یخوین". "إمام طبري" وتویه تی: "خوا سویتندی به وه هه نجیره خواردووه که ده خوریت و ئه و زهیتونهی ده گوشریت". زۆربه ی رافه کاران به مجۆره باسی ده که ن.

هه ندیک له رافه کارانیش واده بینن ئهم رافه یه ناگونجیت ئه گه ر دوو ئایه ته که ی دواتریشی له گه لدا لیکبدریته وه که پهروه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَطُورِ سِينٍ﴾ ٢ وَهَذَا الْبَلَدُ الْأَمِينِ التین/ ٢-٣، واته: سویتند به کتوی طوری سینا، سویتند به م شاره ئارامه (که مه که که یه).

هەندیک لە زانایان پرایان وایە ناگونجیت (التین و الزیتون) مانای هەنجیر و زەیتون بەدەن، ئەوان دەلێن: باسی دوو شتی خوراو کراوە (هەنجیر و زەیتون) لەگەڵ دوو جێگا (طوری سینا، و ئەم ولاتە ئارامە). وەک پێداگری لەسەر ئەوە دەوتریت: خۆی پەرەردگار لە ئایەتە پێرۆزەکاندا سوێندی بەو جێگا پێرۆزە خواردووە کە خۆی پێزداری کردوون بە نیگا و پەيامە ئاسمانییەکان. و تراوە: مەبەست لە (التین) چیاى (تین)ە کە باوکی پێغەمبەرە ئیبراھیم (سەلامی خۆی لیبت) لەسەری دەرکەوتووە، (زیتون)یش چیاى (زیتون)ە کە عیسا پێغەمبەری (سەلامی خۆی لیبت) لێ دەرکەوتووە و هەردووکیان لە دەوری (بیت المقدس)ن. (طوری سینا)ش ئەو جێگایە کە موسای لێ دەرکەوت (سەلامی خۆی لیبت)، بەلام (البلد الامین) مەککە کە محمدی (ﷺ) لێ دەرکەوت.

و تراوە: (التین) لە ئایەتە پێرۆزەکاندا ئاماژە بە بۆ کێوی (تینا) لە تەنیش دیمەشق. (تینا) چیاى کە لەنیوان حەلوان و هەمەدان. و تراوە: مەبەست لە (تین) لە ئایەتە پێرۆزەکاندا مزگەوتی یارانی ئەشکەوتە، یان: مزگەوتی نوحە کە لەسەر چیاى جودییه، یان مزگەوتی (بیت المقدس).

هەندیک لە پاشەکاران بۆ ئەوە چوون مەبەست لە (تین) لە ئایەتە پێرۆزەکاندا داری هەنجیرە کە ئادەم و حەوا لە بەهەشتدا بە گەلاکانی خۆیان داپۆشی دواى ئەوەی لەو دارەیان خوارد کە خۆی پەرەردگار لەسەریانى قەدەغە کردبوو. خۆی گەرە بە نیاز و مەبەستی زاناکەرە.

(۴) خەرتەلە (الخردل)

خەرتەلە پوۋەكیكى ۋەرزىيە ۋە لە ناوچە ئاۋوھە ۋا مام ناۋەندەكاندا دەپویت، گەلاكانى ھەمیشە سەوز ۋە ئەستورن ۋە بەجۆرىك قلیشاۋن. دەكریت گەلاكانى بە نەرمونیانى ۋە گەشاۋەیی لیبكریتەۋە ۋەك سەوزەكانى تر بخوریت. دیارترین جۆرەكانى خەرتەلە، خەرتەلەى پەشە كە لە تۆۋە وردەكانیەۋە دەردەھینریت. ھەروەھا لە تۆۋەكانى خەرتەلەى

سپى زەيتىكى تون دەردەھینریت ۋە لە پىشەسازى سابوون دروستكردندا بەكاردیت، لەكۆندا بۆ پووناككردنەۋە بەكارھاتوۋە.

خواردنى خەرتەلە بە مامناۋەندى مەيلى خواردن باش دەكات ۋە يارمەتى ھەرسكردن دەدات ۋە گازەكان لە پىخۆلەكان ۋە دەردەنیت. خەك ھاپاۋەى دەرھینراۋ لە تۆۋ خەرتەلە بۆ پازاندنەۋەى زەلاتە بەكاردینیت. خەرتەلە لە ئامادەكردنى سرکەدا بەكاردیت ۋەك بەھاراتىش دەكریت بە گۆشت ۋە ماسىيەۋە.

خەرتەلە پىگەيەكى نايابى لە پزىشكى مېللىدا ھەيە، بۆ نەخۆشىيەكانى سېل سوۋدەندە... وتراۋە: ئەگەر بخړیتە سەر سەرىك كە بە گویزان

تاشرابیت سوودی پیده‌گه‌یه‌نیت له له‌بیرچوونه‌وه و که‌مبوونه‌وه‌ی توانای له‌به‌رکردن. نه‌گه‌ر چاوی پی بریزریت لیلی چاو ناهیلریت.

خهرته‌له (الخرذل) له قورئانی پیروژدا

وشه‌ی (خرذل) دوو جار له قورئانی پیروژدا هاتوو له میانه‌ی قسه‌کردن ده‌رباره‌ی دادپه‌روه‌ی په‌ها و زانستی فراوانی په‌روه‌ردگار، وه‌ده‌فه‌رمویت: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ (الانبیاء/۴۷)، واته: نیمه‌ پیوه‌ر و ته‌رازووه‌کانی دادپه‌روه‌ی له پوژنی قیامه‌تدا داده‌نیتن، جا هیچ‌کس به‌هیچ شیوه‌یه‌ک سته‌می لیناکریت، نه‌گه‌ر به‌قه‌ده‌ر تووه‌ خهرته‌له‌یه‌ک (که زور بچووک و ورده، کاریکی چاک یان خرابی نه‌نجام‌دا‌بیت) ده‌یه‌نیتنه‌ مه‌یدان، جا نه‌وه‌نده به‌سه‌ بۆ نیمه‌ که‌ ناوا به‌ وردی حساب و لیپرسینه‌وه نه‌نجام بده‌ین.

نایه‌ته پیروژه‌که ده‌رباره‌ی دادپه‌روه‌ی په‌های خوا‌ی ده‌بویت، دادپه‌روه‌ی کردن له‌نیوان به‌نده‌کانی له پوژنی قیامه‌تدا، دیمه‌نیک له دیمه‌نه‌کانی پوژنی قیامه‌تمان بۆ وینا ده‌کات که‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار ته‌رازووه‌کانی دادپه‌روه‌ی بۆ مروّف داده‌نیت و که‌س سته‌می لیناکریت نه‌گه‌ر هینده‌ی تووه‌ خهرته‌له‌یه‌کیش بیت، که‌ بچوکره‌ له‌وه‌ی چاو بیبینیت و زور سوکیشه‌ له‌سه‌ر ته‌رازوو، نه‌م شته‌ ساده‌یه‌ش له پوژنی قیامه‌تدا به‌جی ناهیلریت و ونابیت... په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿فَمَنْ

يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۖ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا

يَرَهُ ﴿الزلزله/۷-۸﴾، واته: نهو هی هینده ی سەنگی گەردیله یەك خیر و چاگە ی نه نجامدا بیت ده ییښتته وه، نهو هس كه هینده ی سەنگی گەردیله یەك شەپ و خراپە ی هە بیت ده ییښتته وه.

له گوزارشتیکی خوایی موعجیزه ناسادا قورئانی پیروژ وه سفی زانستی خوا و گشتگیری و توانا و دادپەروەری ده کات. خوای پەروەردگار له سەر زمانی لوقمانی دانا كه نامۆزگاری کۆرە که ی ده کات، ده فەرمویت: ﴿يَبْقَىٰ إِنَّمَا إِنْ تَكُ مِنْقَالَ حَبَسَ مَنْ خَرَدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ لقمان/۱۶، واته: نه ی کۆپی ئازیزم! به پراستی نه گەر گوناھتێک هینده ی تۆو خەرته له یەك (كه زۆر ورده) هە بیت و له ناو به ردیکدا له ئاسمانه کان یان له زه ویدا حەشار درابیت، (لای خوا شاراوه نییه) و ده ییښتته مه یدان، چونکه به پراستی خوا هیچ شتیکی لی شاراوه نییه و زۆریش به ناگایه.

نایه ته پیروژه که باسی تۆو خەرته له یەك ده کات له به ردی پته ودا، تیایدا گیره، ده رناکه ویت و کهس پیناگات، یان نهو ده نکه تۆوه له ئاسمانه فراوانه کاندایه که تیایدا گه له ستیره یه کی گه وره وهك خالێکی بچوک ده رده که ویت، یان نهو تۆوه له زه ویدا و له خا که کیدا ونبوه و لای کهس ناشکرا نییه. نهو ده نکه تۆوه هه رچۆن بیت و له هه ر کۆی بیت خوای گه وره ده زانییت و به توانا و میهره بانی خۆی شوینی ده که ویت.

(۵) هه نار (الرمان)

دارى هه نار به خواړسكانه له خورئاواى ناسيا و باكورى خورئاواى هيند ده پوټ، كه خواړسكانه پيډه گات پوهه كيكي گياييه، به لام كه به شيوه به كي ده ستركرد ده پوټيرټ وهك دارى كي بچوك (ده وهن) پيډه گات، كه به رزيه به كي ده گاته چوار بو شه ش مه تر.

هه نار به گشتى
پايه به كي ديارى له
پزيشكي ميلليدا
هيه، به تاييه ت
هه نارى شيرين،
به سووده بو
نازاره گاني گه ده و
گورچيله و سنگ و
سكچوونيش
ده وه سستينيت.
هه نارى ترش نه گه ر
ناوه كـــه ي

بخوريتته وه به سووده بو هه وكردنى گه ده و پشانه وه ده وه سستينيت، نه گه ر ده كه گاني بكوتريت و بكريت به سهر بريندا سارپيژى ده كات، خو نه گه ر به سوتينريت و نه و كارهى پيكريت نه وه باشتره.

ھەنار (الرحمان) ۋە قورئانى پىرۋىزدا

ۋە قورئانى پىرۋىزدا سى جارى باسى ھەنار ھاتوۋە، دوو جارىيان ناسراۋە بە (ال) (واتە بە موعەردە فى ھاتوۋە)، ئەۋەش ۋە ميانەى بىرخستەنەۋەى خەلىكى بە ۋە خەششانەى ۋە دونىادا پىيان دراۋە، پەروەردگار دەفەرموئەت:

﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ

خَضِرًا يُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّتٍ

مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ

وَيَنْعِهِ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنعام/ ۹۹)، واتە: ئەۋە خاۋىە زاتىكە

ۋە ئاسمانەۋە باران دەبارىنىت (دەفەرموئەت): جا بەھۋىەۋە چىرۋ

چەكەرەى ھەموو شىئىكى پىدەردىنن ۋە شىنى دەكەين، ئىنجا لاسكى

سەۋىى ئى پەيدا دەكەين. زىجىرە دانەى سەفتەكراۋى ئى دروست دەكەين

(ۋەك گولە گەنم ۋە چەلتوك ۋە گەنە شامى ۋە... ھەتد) ۋە دارخورماش

ۋە ھەندىك لق ۋە چەپۋەى ھىشۋى خورما شۋىدەبىتەۋە، ھەروەھا باخى

ھەمەجۋرى پەز ۋە تىرى، زەيتون ۋە ھەنارىش، ھەيانە ۋە پۋالەتدا ۋە يەك

دەچىت، ھەشيانە ۋە يەك ناچىت، جا تەماشى بەرەكەى بىكەن كاتىك

بەردەگىت، پىدەگات، بەپاستى ئا ۋە شتانەدا (كە ئامازەى تىدا كرا

بۆتان) چەندىن بەلگە ۋە نىشانەى تەۋا ھەن بۆكەسانىك كە باۋە

دەھىنن.

ھەروەھا پەروەردگار دەفەرموئەت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ

وَعَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَبِهًا

وَعَبْرَ مُتَشَبِهٍ كُلُّوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُشْرِفُوا
 إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ الأنعام/ ۱۴۱، واته: خوا هر نه و زاته یه که
 باخاتی به رزی لق و پوپداری به رپا کردووه و باخاتی نزمی پهرش و
 بلاویشی به دیهیتاوه و دارخورما و به روبوومی جوراوجوریش که شیوه و
 قه باره و په نگ و تام و بونیان له خواردندا جیا به، له زه یتون و هه ناری
 له یه کچوو، هه روه ها له یه کنه چوو، بخون له به روبوومه که ی کاتیک ده یگریټ
 و پوژی چنین و دروینه مافی (هه ژارانی) لیټدهن و زیاده پوهی مه که ن،
 چونکه خوا له سنور دهرچوان و زیاده پوهانی خوشناوټ.

له م دوو نایه ته پیروزه دا ټیټینی ده کریټ که خوای په روه ردگار
 جورگه لیکی پوهه کی باسکردووه، هاو به شه کانیان بریتین له: دارخورما و
 زه یتون و هه نار، له هه ردو نایه ته که شدا هه نار له پیش زه یتونه وه
 هاتووه.

له دوو نایه ته پیروزه که وه دهرده که وټ که مه به سستی به دیهیتانی نه م
 پوهه کانه له لایه ن په روه ردگار وه سوود لیوه رگرتنیانه له لایه ن مروشه وه،
 بهر له وهش بق ته ماشا کردن و دیتنی توانای به دیهیتنه ره له گه ل به خشیانی
 بیسنووری نه و زاته.

له قورئانی پیروژدا یه کجار وشه ی هه نار (رمان) هاتووه به بی ټامپازی
 ناسین (أداة التعریف)، نه وهش له میانه ی مژده دانی په روه ردگار به به نده
 دلسوزه کانی به هه ندیک له و به خششانه ی له به هه شتدا بویان ناماده کراوه.

په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿١٢﴾ فَإِیَّ ٱلْآءِ رَبِّكُمَا

تُكْذِبَانِ ﴿١٣﴾ مُدْهَمَّتَانِ ﴿١٤﴾ فَإِیَّ ٱلْآءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿١٥﴾ فِیْهِمَا عِیْنَانِ

فَضَاحَتَانِ ﴿١٦﴾ فَإِیَّ ٱلْآءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿١٧﴾ فِیْهِمَا فُكْهَةٌ وَنَخْلٌ وَرَمَآنٌ ﴿١٨﴾

فَبَآيَءَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿الرحمن﴾ ۶۲-۶۹، واتە: جگە لىو دوو بەھەشتە، دوو بەھەشتى تىرىش ئامادەيە بۆ ئىوانەي پىلە و پاىەيان وا لى خوار خاۋەننى دوو بەھەشتى ئاۋىراۋە. جا ئىتر ئەي مەرۋ و پەرى، بە كام لى ناز و نىعمەتەگەنى پەرۋەردىگار بېۋاناكەن، كامەي پەسەند ناكەن. (ئەو بەھەشتانەش) ئەۋەندە سەۋز دەنۋىن مەيلە و پەش دەچنەۋە لى جوانى و تۇخىدا. جا ئىتر ئەي مەرۋ و پەرى بە كام لى ناز و نىعمەتەگەنى پەرۋەردىگار بېۋاناكەن، كامەي پەسەند ناكەن. دوو سەرچاۋەي ھەلقولايان تىدايە. جا ئىتر ئەي مەرۋ و پەرى، بە كام لى ناز و نىعمەتەگەنى پەرۋەردىگار بېۋاناكەن، كامەي پەسەند ناكەن. دارى مېۋە و دارخورما و ھەنارىان تىدايە. جا ئىتر ئەي مەرۋ و پەرى، بە كام لى ناز و نىعمەتەگەنى پەرۋەردىگار بېۋاناكەن، كامەي پەسەند ناكەن.

لىو ئايەتە پىرۋزانەۋە دەردەكەۋىت كە ھەنار يەككە لىو بەخششانەي خۋاى گەرە لى بەھەشتدا بۆ بەندە باۋەردارەگەنى ئامادە كىردۈۋە.

خۋىنەرى وردەكار لى قورئاننى پىرۋز لى فەرمودەي پەرۋەردىگارەۋە ﴿فِيهَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ﴾ تىبىنى دەكات كە خۋاى گەرە باسى مېۋەي كىردۈۋە ئىنجا باسى دارخورما و ھەنار... لىرەدا ھەندىك لى پاقەكاران پىرسىار دەكەن: ئايا ھەنار و خورما مېۋەن يان نا؟ ھەندىكىان وتويانە: ھەنار و خورما مېۋە نىن ۋەك لى ئايەتەكەۋە ۋەردەگىرەيت. لاي "أبي حنيفة" ھەنار و خورما مېۋە نىن. ھەندىكى تىريان وتويانە: خورما و ھەنار مېۋەن. پەنگە بوتىرەيت: ئەگەر ئەۋانەش ھەر مېۋەن ئىتر بۆچى لى ئايەتەكەدا مېۋە جىاكراۋەتەۋە لى خورما و ھەنار؟! لىم بارەيەۋە "الفراء" دەلەيت: ئەمە ۋەك ئەۋ فەرمودەيەي پەرۋەردىگارە كە دەفەرەمۆيت:

﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ البقرة/۲۳۸،
واته: که مته رخه می مه کن و پاریزگاری له نه نجامدانی نویژه کاندای بکه ن،
به تاییه تی نویژی ناوه ند (که نویژی عه سره) هه میشه و به رده و امیش
فرمانه کان بۆ خوا نه نجام بده ن، به گه ردن که چپیه وه.

له نایه ته که دا خوی په روه ردگار فرمانی پاریزگاری کردنی سه رجه م
نویژه کانی داوه، له پاشان ده که پټه وه بۆ (وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى) وه ک
جهخت له سه رکړنه وه ی. به هه مان شیوه دووباره باسی خورما و هه نار
کراوه ته وه وه ک هاندانیکی به هه شتییه کان. ئیتر خوی گه وره زاناره.

(۶) پټخانه (الریحان)

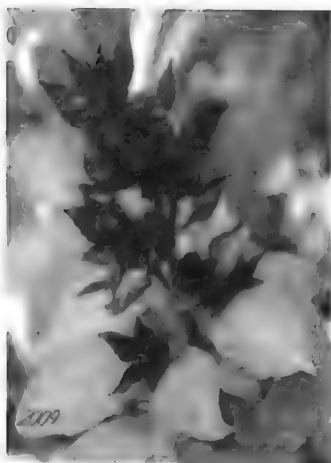
هر له کونه وه پټخانه ناسراوه، له لای پټشینه کانی یونان به هایه کی
نوری هه بویه و له ناهه نگه کانیا ندای به کاریانه یتناوه، تا هه نووکه لقه کانی
پټخانه له هه ندیک ولاتدا بۆ پازاندنه وه ی گۆپی مردووه کانیا ن به کاریدینن،
به لکو هه ندیجار که لا وشکه کانیا ن له گه ل مردودا خستووه ته گۆپه وه.

پټخانه گیاهه کی ته مه ن دريژه (زیاتر له ۲ سال). به رگه ی جوړی
جیاوازی خاک ده گریټ ، هه روه ها به رگه ی وشکی و بیتاویش ده گریټ.

پټخانه له و پوهه کانه یه که هه میشه سه وزه، دريژی قه ده که ی ده گاته
(۲۰ سپانټیمه تر)، نه که رچی جوړیک له پټخانه هه یه وه ک ده ون
که شه ده کات و دريژی ده گاته زیاد له دوو مه تر. که لا کانی بریقه دار و
سه وړیکي توخه، گوله کانی سپی و بونخوشن.

گەلاكانى رېحانە لە شۆربا و زەلاتە و لىئانى گۆشتەكاندا بەكارديت .
 ھەرودھا گول و بەرە دەولەمەندەكانى بە زەيت لە پيشەسازى بۆن و
 دەرماندا و پرەگەكانى لە پيشتە خوشرىندا بەكارديت .
 لەپووى پزىشكىيەوھ گىراوھى رېحانە وەستىنەرى خوئىنبەربوونە ،
 ئەندامە لاوازەكان و جومگەكانىش بەھىز دەكات ، سوودمەندە بۆسكچوون
 و دلەكوئى و مىزھىنىشە .

رېحانە (الريحان) لە قورئانى پىرۆزدا

لە سەرھەتادا دەبىت ئاماژە بەوھ بدەين
 كە رېحانە وەك ناويك بەو پووهكانە
 دەوترىت كە بۆنى خوشرىيان ھەيە ، پرەنگە
 مەبەست پىي پۆزىش بىت ، عەرەب دەلىت :
 (خرجنا نطلب ريحان الله) واتە چووينە
 دەرەوھ بەدووى پۆزىي خوادا .

لە قورئانى پىرۆزدا دوو جار باسى
 رېحانە كراوھ لەميانەى باسكردنى ھەندىك
 بەخششى خوا لەسەر بەندەكانى ،

پەرودرگار دەفەرمويت : ﴿وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۚ﴾ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ

ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

تُكَذِّبَانِ ﴿الرحمن﴾ ١٠-١٣ ، واتە : زەوى بۆ خەلك پاختووھ و بارى ھىناوھ ،
 چەندىن جۆر ميوھى تىدا دىتەبەر ، ھەرودھا خورماى خاوەن دەفرى
 گولدانى بۆ فەراھەم ھىنان ، چەندىن جۆر دانەوئلەى خاوەن كا و پەل و

پودار و بونځوشی بهرهم هیناوه، جا ئیتر نهی مړوف و پهری، به کام له ناز و نیعمه ته کانی په روگردگار بپوا ناکه، کامه ی په سهند ناکه.

له ثایه ته پیروزه کانه وه دهرده که ویت که له مه زنتین به خششه کانی خوی په روگردگار له سهر خه لک نه وه په ریحانه ی بؤ به دیهینان.

جاری دوهم له سوره تی (الواقعة) دا هاتوه، کاتیک دهفه رمویت:

﴿قُلْ لَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُمُومَ ﴿٨٢﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ

وَلَكِنْ لَا تَبْصُرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ لَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿الواقعة/ ٨٣-٨٩﴾

واته: باشه! ئیوه بؤ بیرناکه نه وه، پوژیک دیت که: پوحتان ده گاته گه روتان، ئیوه ش به ده وری نه و که سه دا بی ده سه لاتانه ته ماشا ده که ن و سه رنج ده دن، له کاتیکدا که ئیعه له ئیوه نزیکتین لی، به لام ئیوه نامانبین. خوځه گه ر ئیوه زیندو و ناکرینه وه و پاداشت نادرینه وه، نه و پوخته تان ده گپړایه وه نه گه ر پاست ده که ن و ده سه لاتان هیه. جا نه گه ر نه و که سه ی له سه ره مه رگدایه له نزیکان و خوځه ویستانی ئیعه بیت. نه وه ئیتر خوځی و کامه رانی و ناسووده یی به هه شتی پر له ناز و نیعمه ت چاوه ریپیه تی.

له پاستیدا هم ثایه ته پیروزانه به لگن له سهر نه وه که هم قورئانه له به دیهینه ری زاناو هیه، چونکه کی له ئیعه ده توانیت هه والمان ده رباره ی حالی نه و که سه بداتی که له سه ره مه رگدایه؟! که س نییه نه و حاله ته ی نه زمون کرد بیت، چونکه بهرگه ی تاقیکردنه وه که ناگریت، کی ده توانیت نه و ساته مان بؤ شروفه بکات جگه له به دیهینه ری مه زن که زیندو وه و هه رگیز نامریت؟!

ئایەتەکان دەریدەخەن مژدەیه کی باشە بۆ باوەردار لەکاتی مردنیدا کە فریشتە کە بە (ریحان) مژدەى پێبدات.

(٧) ژەقنەبوت (الزقوم)

کتییەکانی
تەفسیر دەلێن:
(الزقوم)
دەستەواژەیه کی
داپژژراوە لـ
(تزقم) هوه کە
بریتییه لـ
(بەناپەحەت
قوتدان)، ئەوەش

بەهۆی ناخۆشی خواردنیه وه لەبەر ناشیرینی دیمەن و بۆنى.
شایانی ئاماژە پیکردنە جیاوازی لەنیوان پافەکاراندا هەیه لەسەر
ماهیەتی داری ژەقنەبوت، بەمانای ئەوه کە ئایا داری دونیایە یان نا؟
هەندیک لە پافەکاران دەلێن: داری ژەقنەبوت داری دونیایە. هەندیکیان بۆ
ئەوه دەچن کە داریکی گەلا بچوکی تالە. هەندیکیان وتویانە: ژەقنەبوت
هەموو پووهکیکی کوشندەیه، هیچ جۆریکیان دیاری نەکردووه. هەندیک لە
پافەکارانیش دەلێن: ژەقنەبوت داری دنیا نییه، هاوشیۆهیشی نییه.

ژهقنه بوت (الزقوم) له قورئانى پيروزدا

دارى ژهقنه بوت له قورئاندا (به ناو) سى جار هاتووه، په روهردگار ده فەرموئیت: ﴿أَذْلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقْوَمِ﴾ (٦٢) إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا فَمَا لَوْ تَوْنُهَا الْبُطُونُ﴾ (الصافات/ ٦٢-٦٦، واتە: ئایا ئه و به هشت و ناز و نيعمه ته چا که یان دارى ژهقنه بوت؟ ئيمه کردومانه به هوى ناخوشى و نازار بۆ سته مکاران. بېگومان نه وه دارى که له ناخى دۆزه خدایه و له وێوه (لق و پۆپه کانی) به هه موو به شه کانی دۆزه خدا بلاو کراوه ته وه. به روبوومه که ی ده لێى سه رى شه يتانه کانه (له ناشيرینی و بێتامیدا). دۆزه خبيیه کان به ناچارى لێى ده خوڻ، سکیانى لى پرده که ن. ئایه ته پيروزه کان وه سفى دارى که ده که ن که له دۆزه خدا پیده گات، به روبوومه که ی وه که سه رى شه يتانه کانه.

با ته ماشای ئه م وێنه ناشيرینه بکه ی، به روبوومى داره که وه که سه رى شه يتانه، ئه مه ش بۆ ده رخستنى ژۆر ناشيرینی ديمه نه که یه تى. جا که به روبوومى دارى ژهقنه بوت وه که سه رى شه يتان بێت، ئیدی پرسىار ده رياره ی تامه که ی و ئه و کارى که ريبانه ی مه که که له هه ناوى ئه و که سه دا که ده یخوات دروستى ده کات. زانایان ده لێن: خواى گه وره دارى ژهقنه بووتى له دۆزه خدا به ديه ی ناوه، کاتى که دۆزه خبيیه کان برسپیان بوو په ناى بۆ ده به ن، هه ر که لێى ده خوڻ وه که زه يتى قرچاو له سکیاندا ده کوئیت. هه ندیک له زانایان له پافه ی ئه م ئایه ته ی په روه ردگارى که ده فەرموئیت: ﴿طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ ده لێن: دارى که له یه مه ن هه یه

بە ناوى سەرى شەيتانە كانەو، ھەندىكىيان وتويانە: سەرى شەيتانە كان پۆلىكى مارە كانە.

قورئانى پىرۆز خۆراكى بىباۋەپانى نكۆلىكار لە ھەق و پاستى لە دۆزەخدا بە ترسىنەر و ناشىرىن ۋە سەف دەكات، خۆراكيان ۋەك شەلى زەيتى قىچاۋە، يان ۋەك كانزاي تۋاۋەيە، ھەركە دەگاتە پىخۆلە كانيان دەيسوتىنىت و دايدە پزىنىت. لە مبارەيەو ۋە پەروەردگار دەفەر مويت:

﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ۝١٣ طَعَامُ الْأَثِيمِ ۝١٤ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ۝١٥﴾

كەفلى الحىمىر ﴿الدخان/ ٤٣-٤٦، واتە: بە پاستى دارى ژەقنە بووت، بەروبوۋمەكەى خۆراكى تاوانبارانە. ھەروەك كانزاي تۋاۋە لە ناو ورك و پىخۆلە كاندا دەكۆلىت. ۋەك كۆلانى ناوى يەكجار گەرم.

يان پەروەردگار دەفەر مويت: ﴿قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝١٩ لَمَجْمُوعُونَ

إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ ۝٢٠ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْتَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ۝٢١ لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ۝٢٢﴾

فَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝٢٣ فَشَرِبُوا عَلَيْهِ مِنَ الْغَمِيمِ ۝٢٤ فَشَرِبُوا شُرَبَ الْغَمِيمِ﴾

الواقعة/ ٤٩-٥٥، واتە: (ئەى پىغەمبەر ﷺ)) پىيان بلى: بىگومان پىشىنان و پاشىنان ھەر ھەمويان، كۆدە كرىنەو ۋە بەرەو مەيدانى پۆزى ديارىكرار پاپىچ دەكرىن. پاشان بىگومان ئىۋە ئەى گومرا و بىباۋەپان، ئەى ئەوانەى كە بپواتان بە پاستىيە كان نىيە لە بەروبوۋمى دارى ژەقنە بووت دەخۆن. سكتانى لى پردەكەن. ئىنجا ناوى لەكۆلىشى بەسەردا دەكەن. ھەروەكو ئەو حوشترانەى بەھۆى نەخۆشىيەكى تاييەتتيەو ۋە تىرناو نابن.

پېده چېت هر نه وه بېت كه نه نايه ته پيروزانه ش ئاماژه ي پېده ده ن:

﴿وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمْ قَلِيلًا ۝۱۱﴾ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمِيمًا ۝۱۲

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿المزمل/۱۱-۱۳﴾، واته: وازبهينه له من و له و
خاوه ناز و نيعمه تانه ي ئاييني من به درو ده زانن، تو كه ميك موله تيان
بده. به پاستي نيمه كوټ و زنجير و دوزه خمان ئاماده كړدوه (بو نه و
جوړه تاوانبارانه). هه روه ها خوړاكيك كه له كه روو ده گيريت، سه ره پاي
سزاي به نيتش و نازار.

وتراه: مه به ست له ﴿وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ﴾ بريتيه له داري ژه قنه بووت كه
له بيني نه و بېباوه پانه ده گيريت كه ده رخواړديان ده دريت، يان دپكيكه له
كه روويان ده گيريت و ده چېته خواره وه و نايه ته ده روه.

داري ژه قنه بووت له قورئاندا بو پروونكردنه وه ي بارودڅي بېباوه پانه له
پوځي دواييدا. له پاستيدا هر ده سته واژه يه كه كه وشي (الزقوم) ي تيدا
هاتووه ناپه حه ترين و قورسترين ژيان وينه ده كيشتيت، به ره كه ي قيزه ونه و
خوړاكي خو ي له ناگري دوزه خوه وه رگرتووه. ژه قنه بووت خوړاك نيه،
به لكو بېباوه پ له ناگري دوزه خدا به زيندويي ده هيليتته وه تاكو نازاره كانى
به رده وام بن و ژياني بريتي بېت له تالي و ناخوشي هه ميشه يي.

له سوز و به زه يي پيغه مبه ر ﴿﴾ به رامبه ر نه ته وه كه ي نه وه يه كه له
تاوانكاري ئاگا داريان ده كاته وه تاكو سه ره نجاميان خواړدني ژه قنه بووت
نه بېت. پيغه مبه ر ﴿﴾ ده فرمويت: ﴿به پاستي له خوا بترسن و پاريزكار
بن، نه گه ر ته نها يه ك دلپ ژه قنه بووت خرايه ناو ده رياكانى دونياوه،
ژيانيان لى تيكده دات، نيتر حالي كه سيك چون ده بېت نه گه ر بووه
خواړدني؟﴾

(۸) زەنجەفېل (الزنجبيل)

ئەپسۇس زەنجەفېلى دەپ ئاتىلىدىغان ۋەك خوارىدە ۋە بەكارىدىن قەدى زەمىنى (السوق الأرضية) پەرۋەككى (گىيە) يەكە درىزىيەكەي لە مەتر ۋە نىۋىك زىاتىر نىيە. زەنجەفېل پىۋىستى بە پەلى گەرمى بەرزە. دەۋىرتى ناۋى زەنجەفېل لە بىنەپەتدا (فارسى) يە. زەنجەفېل چەند جۆرىكى ھەيە بەناۋىانگىرىنىان زەنجەفېلى سۈرە، كە پەرۋەككى گىيە گول سۈرە، نىشتەمانەكەي مالىزىيە، بۇ جۈانكارى ۋە بەكارمىنانى پىزىشكى دەۋىرتى، بەلام زەنجەفېلى سۈشتى ھىچ پەيۋەندىيەكەي بە زەنجەفېلى پاستەقىنە ۋە نىيە، كە پەرۋەككى كورتى (گىيە) يە، گەلاكانى لەشۋەي دلدان، گولەكانىشى پەنگىيان ۋەنەۋشەي مەيە ۋە قاۋەيىن. زەنجەفېل ۋەك جۆرىكى بەھارات بەكارىت ۋە بۇنىكى تىزى ھەيە، لە دوستكرىنى ناندا بەكارىت، بۇ خوارىدە ۋەكان سەرىار دەكرىت بۇنەۋەي تامىكى خۇشى ھەيىت. زەنجەفېل پايەكەي دىار ۋە ناسراۋى لە پىزىشكى مىللىدا ھەيە، دەچىتە نىۋىزىك لە پەچەتە مىللىيەكانەۋەكە زۆر لە گەلان بەكارىدىن.

زەنجەفېل (الزنجبيل) لە قورئانى پىرۋىزدا

ناۋى زەنجەفېل لە قورئانى پىرۋىزدا تەنھا يەك جارى ھاتۋە لە ميانەي ۋەسفى پەرۋەردىگارىدا بۇ يەككە لە ۋەخىششانەي بۇ بەندە چاك ۋە گۈپرايەلەكانى ئامادەكرىدۇ. پەرۋەردىگار دەفەرەمۇيت: ﴿فَوْقَهُمْ اللَّهُ شَرُّذَلِكَ

الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ۝۱۱ وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝۱۲ مُتَّكِئِينَ فِيهَا

عَلَى الْأَرْبَابِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا
 نَذِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِثَانِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا
 تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾ وَتُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ الْإِنْسَانُ/١١-١٧، واته: جا
 خوی گورهش له شهر و ناخوشی و نه هامه تی نه و پوژه پاراستنی و پووی
 گهش و شادمانی پیبه خشین. له پاداشتی خوگری و نارامگریاندا به هشت
 و ناوړشمی پیبه خشین. نه و به خته و درانه له سهر کورسی و قه نه فیه
 پازاوه کان شانیان داداوه، نه گهرمای خوړ بیزاریان دهکات، نه کرزه با و
 سه رما سه غله تیان دهکات. سیبه ری داره. جوانه کان به سهر شوینه
 خوشه کانیاندا سه ری فروهیتا و لیگردنه وهی میوه کانیاش ناسانه و ملکه چ
 کراوه. هه روه ها له سوراخی زیودا شه راییان بو ده گیتن و ده کریته نه و
 کوپ و په رداخانه وه که له شوشه و کریستالی تایبته دروستکرون. هه موو

دام و ده زگای خواردن و
 خواردنه وه کان له شوشه ی زیوی
 دروستکرون به شیوه یه کی جوان و
 دلپرفین. هه روه ها شه راییکی تریان
 پیشکه ش ده کریت که ناوخته کی
 زه نجه فیله.

ثایته پیروژه کان له تابلویه کی
 گوزارشتکاردا هه ندیک له و به خششانه ی
 ناو به هشت پوون ده که نه وه که
 چاوه پتی باوه پدارانه. یه کی له و
 به خششانه شه راییکه ناوخته ی زه نجه فیله. هه ندیک له پافه کاران له پافه ی.

فهرمووده ی په روه ردگاردا: ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مَزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا﴾ ده لټن: واته شهرابی به هه شتیان بۆ تیکه لى زه نجه فیل ده کړت. نه مه ش په ننگه له بهر نه وه بیت که عه رب حه زیان له خواردنه وه یه که زه نجه فیلی تیکه ل کړا بیت، له بهر بۆنخوشی و نه وه ش که هه رسکه ری خوراکه.

هه ندیک له پاشه کاران، له وانه "مجاهید"، وتوویانه: زه نجه فیل ناوی سه رچاوه یه که له به هه شتدا تامی زه نجه فیلی هه یه."

له وه ی پابوورد ده رده که ویت زه نجه فیل، که له قورئانی پیروژدا ناوی هاتوو، په ننگه پوه که ناسراوه که بیت، یان ناوی سه رچاوه یه ک بیت له به هه شتدا... خوا زاناتره.

(٩) زه یتون (الزیتون)

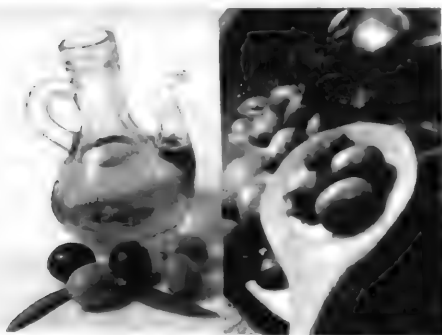
له هه زاران ساله وه زه یتون ناسراوه، په ننگه له وکاته وه که مړوؤ کشتوکالی کردوه پوینراییت. ته مه نی داری زه یتون له زوریه ی داره به رداره کانی تر دریژتره. هه ندیک له و داره زه یتونانه ی له سالی (١٤٠)ن دا نیمپراتور "هادریان" پواندوونی هیشتا زیندوون، چهند داریکی زه یتون له فله ستین هه ن پیده چیت ته مه نیان له (٢٠٠٠ سال) زیاتر بیت، هه روه ها له نیسپانیا دارگه لیکى تیدایه هه زار سالیان به سه ردا تیپه پیوه.

له بڼه په تدا زه یتون بۆ زه یته که ی ده پوینریت که له لټنانی خواردندا به کار دیت. کشتیاری زه یتون به نژیکه یی له سه رجه م زه وییه کانددا سه رکه وتوو ده بیت مادام فشه ل بن و به ناسانی ناویان پیدا پوچیت و زور

خویداریش نه بن. به چه ند پښگایه ک زهیتون ده پوینریت، گرنګترینیان: تۆو، براله و قه لّم. دوو چه شنی بلاوی زهیتون هه یه: یه که میان به ری گه وړه ی هه یه که بۆ سرکه باشه و نه وی تر به ره که ی بچوکه و برنکی زۆر زهیتی تیدایه.

زهیتی زهیتون به کوتانی به ری ته و او پښگه یشتوو پوخته ده کړیت که پښه ی (٢٠-٣٠٪) زهیتی تیدایه، کرۆکی به ره که ش له (٦٠-٨٠٪) ی زهیت پښکدیت. زهیتی زهیتون جوړی هه یه: هه یه شیرینه و هه یه تیزه. په نگی زهیته که شی زهردیکی مه یله و سه وزه، هه ره مووشی له پوینکی ناتیر پښکدیت.

زهیتون و زهیته که ی به کارهیتانی پزیشکی جوړاو جوړیان هه یه، وه ک: به کارهیتانی له چاره سه ری په قبوونی خوینبه ره کان (تصلب الشراین) و سنگه کوژه و دابه زاندنی خوینی به رز و میزهیتیشه.

لیکولینه وه کان جه خت ده که نه وه که دانیشتوانی ناوچه ی ده ریای ناوه پاست که متر نه گه ری توشبوونیان هه یه به نه خوشیبه کانی دل، نه مه ش ناکامی به کارهیتانی زهیتی زهیتونه له زۆریه ی

ژه مه خواردنه کانیا ندا، هه روه ها که متر نه گه ری توشبوونیان به که مخوینی هه یه.

زهيتون (الزيتون) له قورئانى پيروزدا

قورئانى پيروز دارى زهيتونى پيروز كړدوه كاتيك له ثايه تيكدا خواى
 كه وړه نوورى خوى به چرايك چواندوه له شوشه يه كدا كه
 سوتنه مېنيه كې زهيتى داريكى پيروزه ئوويش زهيتونه. زهيتى ئه م داره
 پيروزه له پله يه كې به رزى پاكي و بېگه ردى و خه ستيدايه به راده يه ك وهك
 نه وه وايه خوى پوښنايى بدات. په روه رديگار ده فهرمويت: ﴿اللَّهُ نُورُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُورٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجْجَةٍ الزُّجْجَةُ
 كَأَنهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرٍ مُبْرَكٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا
 يُضْيِئُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ
 الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ النور/ ٣٥، واته: خوا نوور و پووناكى
 ئاسمانه كان و زهوييه، نمونه ي نوور و پووناكيه كې وهك تافيك وايه
 چرايك تيدا بيت، چراكش له ناو شوشه يه كدا بيت، شوشه كه ش وهك
 هه ساره يه كې گه ش و پرشنگدار و ابيت و به پوونى دارى پيروز و به فهرى
 زهيتون داگيرسا بيت، پووى نه له پوژمه لات و نه له پوژئاوا بيت (له
 شويتيكدا بيت به يانى و ئيواره خور ليبيدات)، پونه كه شى (نه وهنده پاك و
 بېگه رده) خهريكه خوى دابگيرسيټ و پووناكى بداته وه، نه گهر ئاگريش لىي
 نه دات، نه و هيدايت و پيئمونيه (كه قورئانه) پووناكيه له سهر پووناكى،
 خوايش هيدايتى نه و كه سانه ددهات كه ديه ويت و شايسته ن بولاي
 نوورى خوى. خوا چه نده ها نمونه ده ميټيټه وه بول خه لكى، خوايش به
 هه موو شتيك زانايه.

دهرباره ی وته ی پوره دگار: ﴿مَثَلُ نُورٍ﴾ و تراوه: واته نه و نوره ی ده یخاته نیو دلی باوه پداره وه، وه ک چرایه ک وایه هویه کانی پوښکړنه وه ی تیدا کړبوو بیته وه. پافه کاران له پافه ی وته ی پوره دگاردا: ﴿لَا شَرْفَیَّةَ وَلَا غَرَبَیَّةَ﴾ و توویانه: نه م داره له بیابان دایه نه داری تر و نه شاخیش سیبه ری بۆ ناکه ن، هر له هه لاتنیه وه له به یانیدا تا کاتی ناو بوونی له نیواره دا هیچ شتیك له تیشکی خوری دانا پریت. هه موو داریکی زه یتونیش به م شیوه ییه، زه یته که ی بیگه رترین زه یته. له لایه کی تره وه نه و داره ی ته نها له به شینکی پوژدا خور لیدده دا زه یته که ی به وجوره نییه و پوښناییه که شی کز و لاوازه.

پای جیاوازی تر دهرباره ی نه و به شعی نایه ته که هه یه که ده فهرمویت: ﴿لَا شَرْفَیَّةَ وَلَا غَرَبَیَّةَ﴾، و تراوه: مانای وایه نه و داره له ولاتی شام ده پویت، که نه خوره ولاتی زه وییه نه خور ناوا، هه ربویه و تراوه: باشتین زه یتون، زه یتونی ولاتی شامه. هه ندیک له پافه کارانی تر ده لئین: مه به ست له و داره یه که مین داره که له دوا ی توفانی نوح پواوه. یاخود ده لئین: نه و داره ی مه به ستی نایه ته که یه به هیچ شیوه یه که له سر زه وی نییه، به لکو داری به هه شته، چونکه نه گره له دنیادا بوایه نه و پوه و خوره لات یان پوه و خور ناوا ده بوو.

هه ندیک له پافه کاران رایه کی تریان هه یه، ده لئین: مه به ست له (مشکاة) سنگی محمد (ﷺ)، شووشه که ش دلپه تی، چراش نه و ناینه یه که له دلیدایه. مه به ست له وته ی پوره دگاریش ﴿يُوقَدُ مِنْ شَجَرٍ مُّبَرَّكَ﴾ واته شوینکه وته ی پیبازی نیبراهیمه (سه لامی خوا ی لیبت)، داره که

به رهمه مانه ش زه يتون، په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ الانعام/۹۹.

په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْثُلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ الانعام/۱۴۱.

يان ده فهرمويت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُم مِّنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُثْمِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ النحل/۱۰-۱۱.

قورئانی پیروز خاوهن نه قله دروسته کان و بهرچاو پوهونه کان ده دویښت و داوایان لیده کات ته ماشا بکن و بیر له به دیهینانی خوا بکه نه وه، چونکه ته نهان ته وان توانای هه لینجانی نه و راستییه یان هه یه که نه م که ردونه په روه ردگاریکی بی هاوه لی هه یه، په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢١﴾ أَنَا صَبَبْتُ الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٢﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٣﴾ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٤﴾﴾

وَعِبَادُ وَقْضَا (۲۸) وَزَيَّنُوا وَغَلَا (۲۹) وَحَدَّيْ غُلَا (۳۰) وَفَكِهَةً وَأَبَا (۳۱) تَنَعَّا لَكَ
وَلَا تَعْمِكُ ﴿عَبَسَ/ ۲۴-۳۲﴾

قورئانی پیروز کیشانی وینه ی شو به خششانه ته واوده کات که له دنیادا
به بنده کانی به خشیه وه که دهه رمویت: ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ
فَأَنسَكَّتْهُ فِي الْأَرْضِ ۖ إِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهٖ لَقَدَرُونَ﴾ (۱۸) فَأَلْشَأْنَا لَكَ بِهٖ جَنَّتْ مِنْ فُحِيلٍ
وَأَعْنَبَ لَكَ فِيهَا فَوَكَّهُ كَثِيرَةً وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (۱۹) وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ
تَبَّتْ بِالدَّهْنِ وَصَبَّحَ لِلْأُكُلِينَ ﴿المؤمنون/ ۱۸-۲۰﴾ واته: هر نیمه له
ناسمانه وه به نه اندازه و نه خشیه کی دیاریکراو بارانمان باراندوه و له
ناخی زه ویدا جیگیرمان کردوه، بیگومان نیمه به چندین شیوه ده توانین
شو تاوه له ناو به رین و شو سه رچاوانه وشک بکه یں. نیمه به هوی شو تاوه وه
چندین باخی خورما و په زمان بۆ نیوه به دیهیتاوه، (له و باخ و باخچانه دا)
میوه ی جوراوجوری زور و زه بنده مان بۆ به دیهیتاون، له هه ندیکیان
ده خون. داریکیشمان بۆ پواندوون که پون و چوری لی دهرده هیتریت و
ناماده یه بۆ که سانیک که ده یخون.

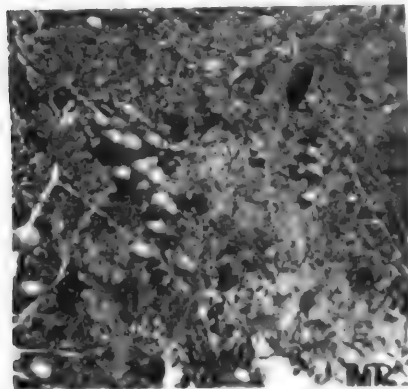
رافه کاران کون له سه ر شو که داری مه به ست له وتی: ﴿وَشَجَرَةً
تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَبَّتْ بِالدَّهْنِ﴾ دار زه یتونه، وتوویانه: خوی گه وره
تاییه تی کردوه به وه ی باسیکی زور گه وره ی سووده کانی کردوه،
هه روه ها وتوویانه: مه به ست له وتی په روه ردگار: ﴿تَبَّتْ بِالدَّهْنِ﴾
بریتییه له زه یتی زه یتون، ﴿طُورِ سَيْنَاءَ﴾ یش که له نایه ته که دا هاتوه شو
شاخه یه که بانگی موسا پیغه مبه ری (سه لامی خوی لیبت) لیوه کرا.

لەوہى پابوورد دەتوانریت بوتريت داری زەیتون پایەيەکی نایابی لە قورئانی پیرۆزدا پیدراوه، خوای پەروەردگار نوور و پۆشنایی خوای بە داری پیرۆزی زەیتون چواندووه، لە زۆریەى باسەکانیشدا سویندی پیخواردووه. قورئانی پیرۆز دووپاتی کردووه ئەوە یەکیک لە بەخششەکانی خوای گەورە لەسەر بەندەکانی ئەوہیە کە لە دنیا دا زەیتونی بۆ قەراھەم هینان، داریکی بەسیبەرە، لێیەوہ پۆن و پیخۆریک بەرھەم دیت بۆ ئەوانەى دەبخۆن، لەگەڵ چەندین سوودی تریش.

(۱۰) دارنہ بک (السدر)

(سدر) لە دارە بلاو و باوہکانە لە سعودیە، بەرگەى وشکی و تینویتی و سویری و جوړی جیاوازی زەوی دەگریت. ھەربۆیە بە مەبەستی جوانکاری لە شەقام و گۆرەپانەکاندا دەپوینریت.

نہ بک (نبق) بەرى (السدر) . لە (تاج العروس) ی "زبيدي" دا ھاتووه:

باشترین نہ بک لە زەوی عەرەبدا ناسرابیت بزیتیہ لە (نبق الھجر)، کە شیرین و بۆنخۆشترینیانە، دەم و پۆشاکی ئەو کەسەى دەبخوات بۆنخۆش دەکات، وەک ئەوہى عەتر دەیکات.

نہ بک لە پزیشکی میللیدا بەکارھینانی زۆری ھەيە: بەسوودە

بۇ سىكچونى زۆر، گەدە بە ھىز دەكات، ئەگەر خرايە سەرئەو ئەندامەى خويىنى لى دەچۆرپىت خويىنەكە دەوہ سستىنيتەوہ، بناغەى مووہكان پتەو دەكات، گەلاگەى بۇ پەرہو و ئەخوشىيەكانى سى بەسوودە.

دارنهك (السدر) لى قورئانى پىرۆزدا

(السدر) لى قورئانى پىرۆزدا چوار جار لى سى سورەتى جىادا ناوى ساتووه، پەنگە ديارترىنيان لاي باوہردار (سدرۃ المنتهى) بىت كە لى سورەتى (النجم) دا ساتووه، كاتىك پەرۋەردگار دەفەر مويت: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَبْطِئُ عَنِ الْأَمْرِ ۝۳ إِن هُوَ إِلَّا وَحْدَىٰ يُحِى ۝۴ عَلَمُهُ شَدِيدُ الْغَوَىٰ ۝۵ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝۶ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝۷ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ۝۸ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝۹ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ ۝۱۰ مَا أَوْحَىٰ ۝۱۱ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝۱۲ أَفَتَمْنُونَهُ ۝۱۳ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝۱۴ وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝۱۵ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝۱۶ عِنْدَ هَاجَتِهِ الْمَأْوَىٰ ۝۱۷ إِذِ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝۱۸ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝۱۹ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ (النجم/ ۱-۱۸، واتە: سویند بە ئەستیرە كاتىك لى شوینى خوى دەترازىت و بەخیرایى بەردەبیتەوہ و ئاوا دەبیت. هاوہل و هاوپی نیوہ محمد (ﷺ) گومپا و سەرلیشتیواو نەبووہ، لەرنگای پاست و پەوان نەترازاوہ. قسە و گوفتاریشى (ئەوہى كە قورئانە) لى ئارەزووبازى و ھەواو ھەوہسەوہ نییە. ئەمەى كە پايدەگەبەنیت تەنھا نیگا و وەحى خوايیە. جوہرەئیلی فریشتە خاوەنى ھیز و توانایی زۆر، قورئانى فێرکردوہ. ئەو جوہرەئیلەى كە خاوەنى بیر و ھوشىكى زۆر بەھیز و دیمەئىكى جوان بوو، ئینجا لى سەر شىوہ راستەقینەكەى خوى وەستا.

له کاتیکدا له ئاسوی هره بهرز و بلنده وه سهری هلدابوو، ئاسوی پرکردبوو. له وه ودوا تا ده هات نزيك ده بووه وه و سهره نجام هاته خواره وه بۆلای پیغه مبر (ﷺ). نه وه نده لئی نزيك بووه وه نيوانيان به نه ندازه ی دوو که وان يان که متریش بوو. ئینجا خوا له پښگای نه وه وه، نیکای بۆ به نده ی خوی کرد، ئای چ نیکایه ک بوو! نه وسا نه وه ی که به چاوی سهری بینى، له ناخ و دهر و ونیه وه بر وای پتی هه بوو، ناخ و دهر و ونی پاستیه کانی به درۆ نه ده زانی. جا ئایا پاسته؟ ئیوه مشتومری له که لدا ده که ن له سهر شتيك که نه و دلتیایه له بینى؟ سویتند به خوا بیگومان جار یکی تریش له دابه زینىکی تر دا جویره ئیلی بینیه. له کاتیکدا له (سدره المنتهى) دا بوو. له ویدا به هه شتی (ماوی) هه یه به واتای لانه و جڭگای هه وانه وه. کاتيک نه و (سدره) ی داپوشی مه گه ره ره خوا خوی بزانی کت و چین و کاریان چیه. جا بینى نه و به دیه تر اوانه له و شه وه دا وه نه بیئت چاویه ست له پیغه مبر (ﷺ) کرابیئت و چاوی لى لادابیئت. بیگومان پیغه مبر (ﷺ) له وشه وه دا له به لگه و نیشانه و موعجیزه گه و ره کانی په و ره دگاری بینیه، به چاوی سهری، به هه موو هه ستی.

زانایان ده لئین: (سدره المنتهى) دارىکی زۆر مه زنه له ئاسمانى هه و ته م و له لای پاستی عهر شه وه یه، له ژیریه وه پووباره کان هه لده قولئین و له ویدا به هه شتی (ماوی) ی لئییه. زانایان پای جیاوازیان هه یه له هوکارى ناوانانى نه و داره به (سدره المنتهى)، و تراوه: له ویدا زانستی هه موو دونیا کو تا بییدیت، ته نها خوای گه و ره ده زانیئت چی له پشویه هه یه. و تراوه: وا ناو تراوه، چونکه هه ره ره مانىکی خوایى دابه زیت له ویدا وه رده گیریت و فریشته ی سه روو بۆ خواره وه تینا په پیت و فریشته ی خواروو بۆ سه ره وه

تینا پهریت. ده لئین: وا ناوئراوه، چونکه له گشتی ئیسرا و میعراجدا له ویدا هاوپییه تی جوهرائیل بۆ پیغه مبهری خوا ﴿١٥﴾ کوتایی هاتوو.

له سۆز و میهره بانی خوای گه وره به بنده کانی نه وهیه که له قورئانه کهیدا چه ندین چیرۆکی نه ته وه کانی پیشووی بۆ باسکردوین. سه ره نجامی نه وانه یان چی بوون که بیباوه پ بوون؟ با په ند و ئامۆزگاری له بهوداوی نه وانه وه ریگرین. چیرۆکی (سبا) یه کیکه له وانه که له سوره تی (سبا) دا باسکراوه: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِهُمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ

كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ، بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَذَائِ أْكُلِ حَمَاطٍ وَأَثَلِ

وَشَقِمْ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ تُجْزَىٰ إِلَّا الْكَافِرُ﴾

سبا/ ١٥-١٧.

ئایه ته پیروژه کان ئاشکرایان کردوو که خوای په روه ردگار دوو باخه که و دیمه نه جوانه کان و سیبهر و پووباره پویشتوووه کان که به (سبا) ی به خشیبوو گوپی، هه موو نه وانه ی گوپی به چه ند داریکی به روبوم تال و داری بیبهری وه ک دارگه زق و دارنه بک (سدر)، دارنه بک (سدر) باشتینیان بوو، وه ک زیادکردنی سزایان خوای گه وره نه و (سدر) ه باشه ی که م کرده وه، له مباره یه وه په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِیْ أَكُلِ حَمَاطٍ وَأَثَلِ وَشَقِمْ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾.

قورئانی پیروژ بۆ به هه شتمان ده بات، تاكو هه ندیک له و به خششانه مان پییشان بدات که په روه ردگار بۆ بنده دلسۆزه کانی ئاماده کردوو، له سوره تی (الواقعة) دا هاتوو: ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٧٧﴾ فِي سِدْرٍ

مَحْضُودٌ ﴿٢٨﴾ وَطَلَحَ مَضُودٌ ﴿٢٩﴾ وَطَلَّيْ مَدُودٌ ﴿٣٠﴾ وَمَاوَسْكَوْبٌ ﴿٣١﴾ وَفَكَهَفُ كَثِيرٌ

﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٌ وَلَا مَمْنُوعَةٌ ﴿٣٣﴾ وَفَرْشٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَشْأَنُوهُمْ إِنْشَاءً ﴿٣٥﴾ فَعَلَّانُوهُمْ

أَنْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرْبًا أَنْزَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿الواقعة/ ٢٧-٣٨﴾، واتە: دەستەى پاستەكانىش، جا چۆزانى كە ئەوانىش لە چ خوشىيە كدان. لە ژێر سىبەرى (سدرى) بىدپكەدان. هەروەها پووەكى مۆزىش كە بەرەمەكانى چىن چىن لەسەر يەكن. لە ژێر سىبەرى دوور و درىژدان لەو باخە خوشانەدا، تافەگەى جوان و خەوز و فوارەى پاراوەى تىدايە. ميوەى زۆر و هەمەچەشنىش. نە بەروبومى تەواو دە بىت، نە قەدەغەكراويشە. هەروەها پاخەرى بەرز و بلندى لىيە. ئەو حۆريانەمان بە تايبەت بۆ دروستكردوون. كردومانن بە حۆريانى هەميشە كىز. هاوسەرەكانيان زۆر خوشدەويت و هەموويان هاوتەمەنن. ئەمانە هەمووى بۆ دەستەى پاستەكانن (ئەوانەى نامەى كردهووەكانيان درايە دەستى پاستيان).

لەم ئايەتە پىرۆزانەو دەردەكەويت يەكێك لە بەخششەكانى بەهەشت دارى (سدرى) بىدپكە. پافەكارانى قورئان پاى جياوازيان لەسەر ﴿فِي سِدْرٍ مَحْضُودٍ﴾ هەيە، وتوويانە: ئەو يە كە دپكى نيبە، يان وتراو: (سدرى) دونيا دپكى نيبە، بەلام (سدرى) بەهەشت دپكەكەى نەهێلراو.

لەوەى پابوورد دەتوانىت بوتريت قورئانى پىرۆز چوار جار و لە سى سۆرەتدا باسى (سدرى) كردووە. دوو جار بە تاك (سِدْرَة - السِدْرَة) و دوو جارىش بە كو (سدرى). سى جاريان واتە (سدرى) بەهەشت و چوارەميش (سدرى) سەرزەوييە كە لە چىزۆكى (سبأ) دا هاتووە.

(۱۱) موز (الطاح)

(طاح) ناوی عه ره بیی موزه — به پتی زورینه ی پایه کان —، وشه ی (موز) یش له وشه ی هیندی (موز) وه وه رگیراوه. که سانی پیشین به موزیان وتووه (خواردنی فیهله سوفه کان)، چونکه خواردنیکي سهره کی زانا و فیهله سوفه کانی هیند بووه و یارمه تی داون بۆ بیرکردنه وه و پامان. ههر له سهرده میکی کونه وه مروؤ خاسیه ته کانی موزی ناشکرا کردووه، له

به لکه نامه یه کدا که میژووه که ی بۆ (۲۰۳ سال) ی پیش زاین ده گه پتیه وه قسه له سهر به رو بوومی ئالتونی و خاسیه ته خوراکیه کانی هیه. گتیراوه ته وه که موز لای ناشوورییه کان په سهند بووه بهر له (۱۱۰۰ سال) له له دایکبوونی مه سیحه وه.

موز لای هه موو نه ته وه و گه له کان ناسراوه، به ته نها گه لانی نه مریکا و که نه دا نزیکه ی (۳/۱) ی به رو بوومی جیهان به کار ده هینن، سالانه ههر تاکیک (۱۰ کگم) ده خوات، په نگه ئه م به کاره مینانه که م بیت نه گه ر به راورد بکریت به دانیش توانی ده ولته تی ئیمارات، که تی کرای به کاره مینانی موزی هاورده له لایه ن ههر تاکیکه وه ده گاته (۴۱ کیلوگرام).

موز له و میوانه یه که به درژایی سال ده یبینن، چونکه له وه رزه جیاوازه کانی ساآدا گه شه ده کات، به لام له زستان و به هاردا داواکاری و قه بولکردن له سهری زوره. بهری موز نزیکه ی (۷۰-۷۵٪) ی ئاوه، پژده ی ماده ده کاربوهیدراته کان له بهری پیگه یشتوودا ده گاته (۲۴٪) و پژده ی

مادده پړوتينيه كان ده گاته (۱-۲/)، به لام پړژه ي مادده چه ورييه كان و پيشاله كان زور كه مه. موز كوليسترولى تيدا نيه. له هه مانكاتدا پړژه يه كي به رزي كاليسيوم و فيتامينه كانى (G,B,A) له خۆده گريټ له گال مادده كانى ناسن و مهنگه نيز و فوسفور و زينك.

ته نها سوود له موز وه رناگريټ، به لكو گه لاي هه نديك له جوړه كانى موز به كارديټ بۆ دروستكردنى سه ريانى خانوه كان و دروستكردنى جانتا و سه به ته و حسير.

موز پايه يه كي ديارى هيه له پزيشكى ميلليدا. "ابن سينا" له (القانون) دا وه سفى موزى كردوه و تويه تى: "موز ژيننه ر و نه رماره، به سووده بۆ سوتانى قورگ و سنگ، مه نى زيادده كات. ناموزگارى دراوه به پيدانى موز به منالان له گال شيردا، هه روه ها به وانى كه م خوينى و لاوازي گشتيان هيه و به دووگيان و شيرده ره كانيش. موز چاره سه ريكي دنيايه بۆ سيسى و لاوازي، به سووده بۆ كارى گورچيله و كونه ندامى ميز، هه روه ها زاكي ره چالاك ده كات. به گشتى موز به دابه زينه رى په ستانى به رزي خوين داده نريټ، له خواردنه په سهند و پيپيدراوه كانه بۆ نه خوښى به رزه په ستانى خوين.

خواردنى موز له گال په نير به چاره سه ريكي كارا داده نريټ بۆ هه نديك له نارپه حه تيبه كانى سوپى مانگانه، چونكه موز پړژه ي خوين ليږويشتن كه م ده كاته وه. خواردنى موز له گال شير زور به سووده له حاله تى گيژبووندا، له هه مانكاتدا بۆ برينى گده (قرحة المعدة) به سووده. موز بۆ نه خوښه كانى گرانه تا و سكچوون خوراكيكي په سنده.

له ديارترين به كارهيټانه كانى موز له بواري خزمه تكردنى جوانى ئافره تدايه، به تاييه تى پوو خسارى. ده مامك (ماسك)ى موز له باشتري

ده مامکه کانه بۆ پیستی وشک، یارمەتی بهرگریکردنی ده رکەوتنی گرژی و ژاگانی پوو خسار دەدات، به لām دانانی توپکلی مۆز له سەر شوینی کوتراو به جۆریک که دیواری ناوه وهی بهر پیسته که بکهویت له گهل جیگریکردنی به کهرستهی پێچانی ته پکراو به ئاوی سارد، یارمەتی هیورکردنه وهی نازار و لابردنی شینبوونه وهی شوینه توشبووه که دەدات.

مۆز (طلح) له قورئانی پیروژدا

له قورئانی پیروژدا یهك جار ئاماژه به مۆز کراوه له میانە ی وهسفرکردنی ئه و بهخششانه ی خوای گه وره له بههه شتدا بۆ بهنده کانی ئاماده کردوه، به جۆریک که هه موو شتیك بۆ خواردن ئاماده یه بهی ناپه حەتی وهول و کوششکردن. بهخششگه لیك له بههه شتدا هه ن دهروونه کان حەزی پێده کەن و چاوه کان چیژی لێده بینن، هه یج شتیك له بههه شتدا قه دهغه نییه، له مباره یه وه پهروه رداگار ده فەرمویت: ﴿وَاصْحَبُ

الْیَمِیْنِ مَا اَصْحَبُ الْیَمِیْنِ ﴿٣٧﴾ فِی سِدْرِ مَحْضُوْرٍ ﴿٣٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُوْرٍ ﴿٣٩﴾ وَظَلِّی مَمْدُوْرٍ ﴿٤٠﴾

وَمَا و مَسْکُوْبٍ ﴿٤١﴾ وَفَکَهِمْ کَثِیْرٌ ﴿٤٢﴾ لَا مَقْطُوْعَةٌ وَلَا مَمْنُوْعَةٌ ﴿٤٣﴾ وَفَرُّشٌ مَّرْفُوْعَةٌ

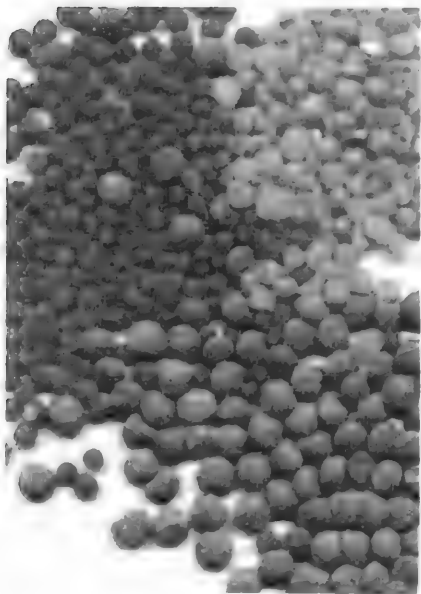
﴿٤٤﴾ اِنَّا اَنشَاْنَهُنَّ اِنْشَاءً ﴿٤٥﴾ فَجَعَلْنَهُنَّ اَبْکَارًا ﴿٤٦﴾ عُرْبًا اَنْرَابًا ﴿٤٧﴾ لِاَصْحَبِ الْیَمِیْنِ ﴿٤٨﴾

الواقعة/ ۲۷-۳۸.

ئە و ئایه ته پیروژانه وینه یه که له وینه ی ئە و بهخششانه پوون ده که نه وه که خوای گه وره بۆ ئە و که سانه ی ئاماده کردوه که نامه ی کرده وه کانیان ده دریته دهستی راستیان، له و بهخششانه ش خواردن له مۆزی چین چینی بههه شت... زۆرینه ی پافه کارانی قورئان وتوو یانه (طلح) پوهه کی مۆزه.

(منضود) یش چین چینی له سهریه که، قه دی دیاری نییه. به مانا بهری مؤز له به هه شتدا به سهریه کدا که له که بوون (ئه مه رای زمخشري و کلبی یه). هه روه ها له "أبی سعید و ابن عباس و أبی هريرة) وه گيږاوه ته وه، وتوویانه: (طلع) مؤزه. "مجاهد و ابن زيد" یش وتوویانه: خه لکی یه مهن به مؤز ده لّین (طلع).

بۆنه وهی وینه که لای خوینه رپوون و ناشکرا بیت، ده لّین: هه ندیک له رافه کارانی قورئان وتهی په روه ردگار: ﴿وَطَلَحَ مَنضُورٌ﴾ یان به شیوه یه کی تر لیکداوه ته وه، ئه وان وتوویانه: (طلع) داریکه دپکی نۆره و له زهوی حیجازدا ده رپویت و ناوه تاکه که ی (طلحة) یه. ئیمهش ده لّین: خوی گه وره به مه به سته که ی زاناتره.

(۱۲) نيسك (العدس)

نيسك يه کيکه له کۆنترين نهو پوهه کانهی مروّ ناسیونی. له هه ریه که له (توراة) و (عهد القديم) یشدا ناوی هاتوه. له فهرمووده کانی پیغه مبه ریشدا (عزرا) باسی لیوه کراوه.

نيسك سه ره به پۆلی که لوداره کان (قرنیات) ه و شیوه که ی له شیوهی هاوینه

(عدسە)دايە. ھاۋىنەكان (عدسە) كە لى چاۋىلكەي پزىشكىدا بەكاردىن ناۋەكەي لى (عدس) ۋەرگىراۋە، بەھۋى ھاۋشىۋەيى لى گەل شىۋەي تۋى نىسك (عدس).

نىسك لى باشتىن پاقلەمەنىيەكانە لى پۋى بەھى خۇراكىيەۋە، چۈنكە دەۋلەمەندە بە پۋىنى پۋەكى ۋ كارپۇمىدرات. مۋۇ نىسك بە شىۋەي جىاۋاز بۇ خواردنى خۋى بەكاردىنىت ۋ لەھەندىك ۋلاتىشدا لى گەل ئالىكى ئازەلان تىكەل دەكرىت ۋەك خۇراكى ئازەلان ۋ (مەپو مالات ۋ ئەسپ) بەكاردىت .

نىسك (عدس) لى قورئانى پىرۇزدا

نىسك تەنھا يەك چار لى قورئاندا ناۋى ساتوۋە. ئاماژە بە نىسك دراۋە لى گەل چەند پۋەكىكى تردا لەسەر زىمانى (بنو إسرائيل) لەمىانەي مشتومرە بەناۋيانگەكەياندا كە لەنىۋان ئەۋان ۋ پىغەمبەرەكەيان "موسا" دا (سەلامى خۋى لىبىت) پۋىدا ۋ پەروەردگارىش لى قورئاندا تۋمارى كىدوۋە، ۋەك دەفەرەمۋىت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَسْمُوْنَ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاجِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۚ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَآسًا أَنتُمْ وَنُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ البقرة/۶۱، واتە: يادى ئەۋ نىعمەتە بىكەنەۋە كاتىك بە (موسا)تان ۋت: نىمە ھەرگىز لەسەر يەك جۋر خۇراك ئۆقرە

ناگرین و به تهنه جۆرک خوارده مهنی پازی نین، له بهرته وه داوا له پوره دگارت بکه له پزق و پزنی و به رویوومی زه ویمان بۆ بهرهم بهینیت له پوهه کی پاقلهیی و خیار و سیر و نيسك و پياز، موسا پتیوتن: باشه چون ئیوه شتی کهم و ناتواو و درده گرن له جیاتی شتی له و چاکتر و باشتتر؟ ده دابه زن بۆ شارک (بیابانی سینا، به جی بهیلن) ئینجا به پراستی ئه وهی داوی ده کهن ده ستان ده که ویت. (جا به هۆی ئه و بیروباوه پ و بیانوگرتن و لاساریه یانه وه) سوکی و پيسوایی و لاتى و زه بوونی درا به سریاندا و شایانی خه شم و قینی خوایش بوون، چونکه ئه وان به پراستی باوه پریان نه ده کرد به ئایه تهکانی خوا و پیغه مبه ره کانیا ن به ناهق ده کوشت، ئه وه ش به هۆی پۆچوونیا نه وه له یاخیبوون و ناهه رمانیدا، هه میشه ده ستریزیان ده کرد.

(۱۳) ترى (العنب)

هه لکۆلراوه کۆنهکانی که لا و تۆوهکانی ترى ده ریده خه ن که مړۆ هه ر له سه رده مانی پيش میژووه وه ترى خوارده وه، په زگه ریی له نه خشهکانی په رستگا کۆنهکانی میسر دا ده رده که ویت که میژووه که ی بۆ سالی (۲۴۴۰ پ.ن) ده که پیته وه.

ترى به شیوه ی هیشوو که شه ده کات و ژماره یه کی زۆری (به) له خۆده گریت ژماره یان له نیوان (۶-۳۰۰) به ره. په نگه به ری تریکه په ش، شین، یان ئالتونی مه یله و سه وز، وه نه وشه یی، سور یان سپی بیت به پتی چه شه که ی.

سالانە لە ھەموو جىھاندا پىتر لە (۶۵ مىليۇن تۇن) مېۋە دەچىرىتەو، (۸۰٪) ى ئەوپرە لە دروستکردنى (ھەي) دا بە كاردىت و نىكەي (۱۳٪) ى بە شىۋەي تىرى دەفروشرىت كە وەك مېۋەي تازە دەخورىت. بىرەكەي تىرىشى بە وشكى وەك مېۋىز يان لە دروستکردنى شەرىت ياخود خۇشاودا بە كاردىت.

تىرى مېۋەيەكى دەۋلەمەندە بە شەكر، بۆيە چالاكى جەستە زىاد دەكات، يارمەتى جولەي ئەندامەكان دەدات. تىرى دەۋلەمەندە بە ئاۋىتەكانى ئاسن كە پىۋىستىن لە پىكھاتنى خىچكە سوۋرەكانى خويىندا. ھەروەھا تىرى بۆكۆكە و پەوانىش بەسوۋدە.

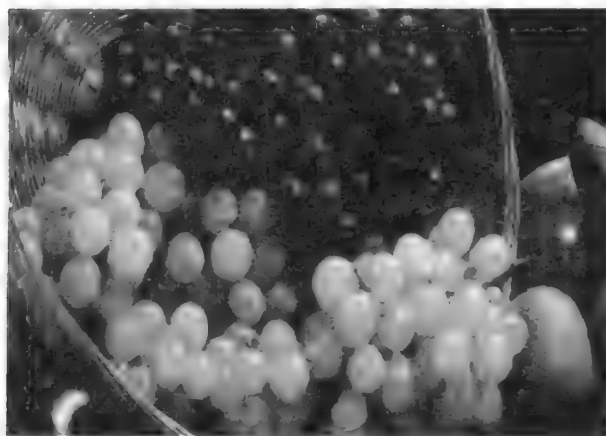
لەپاستىدا تىرى ھەموۋى ھەر سوۋدە، تەنانەت دەنكەكانىشى كە سەرچاۋەي زەيتىن، بۆپىشەسازى سابوون و پەنگ و بۆيەكان بە كاردىت. پاشماۋەي دەنكەكانىش لەدۋاي كىردارى پوختەكردنى زەيتەكە وەك ئالغى مەپ و مالات بە كاردىت.

تىرى (العنب) لە قورئانى پىرۋىزدا

تىرى لە ديارترىن ئەوپوۋەكانەيە كە لە قورئانى پىرۋىزدا ناويان ھاتوۋە، ۱۱ جار و لە ۱۱ سوۋەتدا.

ھىشتا قورئانى پىرۋىز بەخششەكانى خۋاي گەۋرە بەسەر بەندەكانىيەو ھىندەخاتەو كە لە ھەژمار نايەن، لەو بەخششانە ئەۋەيە كە پەروەردگار بەپىي پىۋىستى بەندەكانى لە ئاسمانەو ھەباران دەبارىتتىت، پاشان بەو بارانە پەز و باخى جوان دەردەكات، ھەروەھا جۆرى جىياۋازى بەرھەمى كشتوكالىمان بۆ دەردىتتىت، لەنىوياندا و بەرپىزترىنيان تىرىيە، لەمبارەيەو

په يوه ردگار ده فەرموئیت: ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ تَحْتِهَا أَعْنَابٌ وَغَنَّبٌ لِّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ المؤمنون/ ۱۸-۱۹، واتە: هەر ئیمه له ئاسمانه وه به نه ندازه و نه خشه یه کی دیاریکراو بارانمان باراندوو و ئینجا له ناخی زه ویدا جیگیرمان کردوو، بئگومان ئیمه به جوړه ها شیوه ده توانین نه و ئاوه له ناوهرین و نه و سه رچاوانه وشک بکهین. ئیمه به هوێ نه و ئاوه وه چه ندین

په زو باخی
خورما و تریمان
به دهیتناوه
بوتان، میوه ی
جوړاو جوړی نۆد
و زه وه نده مان بۆ
به دهیتناون، له
هه نـدیکیان
ده خوڼ.

یان خوا ی گه وره ده فەرموئیت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ الأنعام/ ۹۹.

هر ووه ما ده فهرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ النحل/ ۱۰-۱۱.

يان ده فهرمویت: ﴿وَأَيُّهُمْ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْتَهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٢﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣١﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ يس/ ۳۳-۳۵، واته: له به لکه و نيشانه ی ناشکرای خوا بؤ نه و خه لکه: زهوی مردووه که به هوی ناوی بارانه وه زیندووی ده که ینه وه، دانه ویله ی لی په یدا ده که ین که لیس بخون. هر ووه ما چه ندين جوړ باخی لی به ره م ده هینین، له دارخورما و چه ند جوړ تری، هر ووه ما چه ندين کانیویشمان تیا دا هه لقولاندووه. بؤ نه وه ی له به رو بو ووه که ی بخون، له وه ش که به ده سستی خو یان له و به رو بو ومانه دروستی ده کن. ثایا له به رامبر نه و هه مو ناز و نیعه تانه وه سوپاسگوزاری ناکه ن؟!

په روڼه دگار ده فهرمویت: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ: ﴿٢٦﴾ أَنَا صَبَبْتُ الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَبْثْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعَبَا وَفَضًّا ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَلَکْهً وَآبًا ﴿٣١﴾ مَنَعًا لَكُمْ وَلَئِنْ كُنْتُمْ إِلَّا شَاكِرِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ﴿٣٣﴾﴾ عبس/ ۲۴-۳۳.

له و نایه تانه دا قورئانی پیروژ باس له تری ده کات له میانه ی نه و به خششانه دا که خوا ی په روڼه دگار له دونیا دا به خه لکی به خشیوه، قورئانی پیروژ بریارده دات نه م به خششانه شایسته ی ته ماشا کردن و بیرگردنه و ون له

توانای به دیپینه ره که ی و له پاشان سوپاسگوزاری کردنی به خسه ره که ی، له به رنه وه نایه ته که کان کوتایان هاتووه به ده سته واژه کانی ﴿لَقَوْمٍ يَفْكُرُونَ﴾ و ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾. له نایه ته که انه وه تیبینی ده کریت که تری (العنب) به تاییه تکر او و به (ناو) هاتووه، په نگه هویه که نه وه بیت که تری به جیی خواردن و پیخوړ و وه ک میوه به پیگه یشتویی و وشکیش ده خوړیت.

پاشان قورئانی پیروژ ده مانبات بو وینه یه که که توانای بیسنووری په روه ردگار پوون ده کاته وه. چنه د پارچه زهوییه کی هاوسی و هاوشتوه له هه موو سیفه ته که انیاند ا هه ن، زیاد له وهش سه رجه میان به هه مان ناو ناو ده درین، به لام دواتر به روه بومی جیا و ازمان ده ده نی: نه مه یان باش و سوو ده منده و نه وه شیان زه ره رهنه ند، نه مه یان ده رمانه و نه وه شیان ژه هر، هه موو نه مانه له که ل نزیکی زه وی و لیکچوون و ناو دانی شیان به هه مان ناو. به د دنیا ییه وه هه موو نه مانه به په نجه یان ناواژه بو نا سمان ده که ن تا بلین "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْقَادِرُ الْفَاعِلُ"، له مباره یه وه په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَفِي

الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَوِّرَتٌ وَجَنَّتْ مِّنْ أَعْتَبٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَحِدٍ وَنُفِضَلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

لَقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (الرعد/۴، واته: له سه ر پووکاری زه وی پارچه ی جوړ او جوړ هه یه له پال یه کدا، هه روه ها په زی تری، کشتو کالی هه مه جوړ له دانه ویله و بیستانه کاند، دارخورمای یه که قه د و دوو قه د، هه موو نه مانه به یه که ناو ناو دیر ده کرین و له یه که جوړ ناو ده خو نه وه و هه ندیکیا نمان له هه ندیکی تر

بۇ خۇاركى مەۋە نازدارتر و پەسەندتر كىردوۋە، بەپاستى ئا لە و شتاندەدا بەلگە و نىشانەي زۆر ھەن بۇ كەسانىك ئەقل و ژىرى خۇيان بىخەنە كار. ئايەتە پىرۆزەكە ئاشكرائى دەكەت كە خۇاي پەرۋەردگار بە توانائى بىسنورى خۇي جىاۋازى كىردوۋە لەنىۋان شتەكاندا و بەوشىۋەيەي خۇي دەيەۋىت بەدەيىنەۋان، ھەر بۇيە ئايەتەكەي بەم دەستەۋازەيە تەۋاۋە كىردوۋە ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾.

لەلەيەكى تىرى وىنەكەۋە قورئاننى پىرۆز ئامازە بە توانائى پەرۋەردگار دەدەت، كە تەنھا ھەر خۇي توانائى ھەيە ئالف - كە ئازەلەن دەيخۇن - بۇ شىرىكى پاك و بىگەرد و خۇش بۇ ئەۋانەي دەيخۇنەۋە بگۇرىت، لەمبارەيەۋە پەرۋەردگار دەفەرمۇيت: ﴿وَإِنَّ لَكُمۡ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نَتَقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِۦ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لِّبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ۖ ۝۶۶﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأعنابِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

النحل/۶۶-۶۷، واتە: بەپاستى لە بوۋنى مالات و (زىندەۋەرانى جۇزۋاجۇردا) پەند و ئامۇزگارى ھەيە بۇتان و جىگاي سەرنج و تىپرامانە، لەنىۋان ئەۋ شتەنەي كە لە سىكاندا ھەيە، لەنىۋان گىزۇگىيەي ھەرسىكراۋ و خۇيىندا، شىرىكى پاك و بىگەرد و خۇش و بەتام بەرھەم دەھىنەن بۇ ئەۋانەي دەيخۇنەۋە. لە بەرۋەۋەكانى دارخورما و پەزى تىرىش (ھەندىجار) شتى سەرخۇشكەر دروست دەكەن، (كەلى جارىش) بەرھەمى چاك و بەسوۋد، بەپاستى ئا لەۋانەشدا بەلگە و نىشانەي ئاشكرا ھەيە بۇ كەسانىك ئەقل و ژىرى خۇيان دەخەنە كار.

لەم تابلۇ ئاۋازەيەدا قورئاننى پىرۆز سەرنجمان بۇ توانائى بەدەيىنەر پادەكىشىت كە جۇرى جىاۋازى بەرۋەۋەمان بۇ دەردىنەيت. بەتايىبەتىش

باسی له خورما و ترییه کان کردووه، په ښه له بهر نه وه بیټ که نه وانه
 باشتړین به روږوومن له ژینگه ی خه لکی مه ککه دا، و تراوه: په ښه هویه که ی
 بګه پښته وه بڼو نه وه که خورما و تری له باشتړین به روږوومه کان بن که هیچ
 شتیګ جییان ناګرښته وه. مروږ به ګه ییوی و نه ګه ییوی سوود له خورما
 ودرده ګرځیت و له تریش شه ربه ت و میوژ و سرکه دروستده کات. پاشان
 قورئانی پیروژ ناماژهی به وه داوه که په ښه مروږ به خششی خوا به خراپ
 به کار بیټیت و باش بڼو خراپ بګوړیت. له مباره یه وه په روږد ګار
 ده فهرمویت: ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ النحل/۶۷.

سهرجه م پاشه کاران و توویانه: نه م نایه ته بهر له حه رامکردنی مه ی
 دابه زیوه، له پاستیدا سوږه تی (النحل) خوی سوږه تیکی مه ککییه و پیش
 حه رامکردنی (مه ی) دابه زیوه. پیډه چیت و ه سفی قورئانی پیروژ بڼو پوژی
 باش (بڼو به ره مه یتانی جوړه کانی تری جګه له مه ی) به ره کانی خورما و
 تریوه نه وه پوونبکاته وه که دید و تیروانینی قورئان بڼو مه ی له سهره تایی
 دابه زینیه وه له مه ککه بڼو دروستبوونی ده وله تی نیسلا می له مه دینه هیچ
 نه ګوړاوه.

ده ګه پښته وه بڼو نایه ته پیروژه که که په روږد ګار به ده سته واژه ی ﴿إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ کوتایی پیته ناوه، واته به ره مه یتانی خورما و
 تریکان و به روږوومه کان یان به لګن له سهر تاک و ته نهایی خوا له ټولو هیه ت
 و له سهر توانای بیسنووری له به دیته ناودا، ته نه واته په رستراوه.
 پاشان کوتایی نایه ته پیروژه که لیږه دا زور شیاو و ګونجاوه، چونکه نه قل

بہرپڑتیرینہ لہ مروفدا، ہر بؤ پاریزگاری ئہقلہ کانمانہ کہ (مہی) حہرام
کراوہ.

قورئانی پیروزمه والعمان دہداتی کہ تریٰ یہ کیجکہ لہ بہ خششہ کانی خوی
گہ ورہ لہ دونیادا، ہر وہا پیمان پادہ گہ یہ نیت کہ تریٰ یہ کیجکہ لہ وینہ کانی
بہ خششہ کہ چاوہ پئی پاریزکارانہ لہ بہ ہشتی نہ مریدا، لہ مبارہ یہ وہ
پہ روہ ردگار دہ فہ رمویت: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ مَفَارًا﴾ (۳۱) حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿۳۲﴾ وَكَوَاعِبَ أَزْوَاجًا
﴿۳۳﴾ وَكَأْسَادًا هَاقًا ﴿۳۴﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿۳۵﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿۳۶﴾

(۱۴) سیر (الفوم)

به پیتی زۆرینه ی بۆچوونه كان (الفوم) له زمانى عه ره بیدا بریتییه له سیر (الثوم)، نه گهرچی هه ندیک کهس به پووه کیکی جیا له سیری داده نین، و تراوه: سیر (الثوم) و تراویکی فیرعه ونی کۆنه.

سیر ده چیتته ناو په چه ته ی چاره سه ری زۆریک له نه خۆشییه کانه وه، وهك: خراپی هه رس، گازات، ژانه سك و گرانه تا، هه روه ها پاککه ره وه ی

گه ده یه و ئه میبا و دوسنتاریا

له ناوده بات، چاره سه ریکی به سووده

بۆ هه لامه ت و سه رمابوون و ئه نفلو نزا.

له ئاکامی لیکۆلینه وه یه کی نویدا

که زانایانی پوسیا پتییه ستاون،

هاتووه: هه لمی به رزه وه بوو له سیری

بیتویکل یان پارچه کراو به سه بۆ

کوشتنی زۆر له میکروبه کان،

بینیویانه که میکروبه کانی سیل و

دفتریبا به بهرکه و تنیان به هه لمی سیر

بۆ ماوه ی پینچ خوله ک له ناوده چن.

له کۆتاییدا جه خت کرایه وه جوینی

سیر بۆ ماوه ی (۳ خوله ک) ئه و

میکروبانه له ناوده بات که له جووت ئالو (لوزتین) دا کۆبوونه ته وه.

سیر (الفوم) له قورئانی پیروژدا

دیسانه وه دهگه پښنه وه بۆ ټایه تی (۶۱) ی سوره تی (البقرة)، تاکو وینه به کی تری نکولیکردن و یاخیبوونی (بنو اسرائیل) ببینن، نه وان به منه تی خواپی له سهریان پازی نه بوون که له گه ژو و بالنده ی شه لاقه دا خوی ده نواند، نه وه تا داوا ده که ن زه وی پوهه کی خویان بۆ ده ریښت، به کی که له وانه ی داوایانکرد بریتی بوو له سیر... په روه ردگار ده فـرمویت: ﴿فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَایَهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا﴾ البقرة/۶۱، واته: داوا له په روه ردگار ت بکه له پنق و پوزی و به روپوومی زه ویمان بۆ به رهم به ښت له پوهه کی پاقله یی و خه یار و سیر و نیسک و پیان.

پای جیاواز ده ریاره ی مانای وشه ی (الفوم) ی ټایه ته که هه به، به لام کوی پایه کان له سهر نه وه ن که یان سیره یاخود گه نم و نان. خوی گوره به مه به ستی زاناته.

(۱۵) خه یار (القثاء)

په گی پوهه که که ی لقداره وه ک توړیک، قه ده که شی خشوک و درېژبووه وه و بوشه، که لاگانیش سوک و بچوک و بازنه ی، لیواره کانیان ته واون یان قاش قاش، پوی که لاگان ده زووله یان له سهره. به ره که ی درېژکوله به. توه کان هیلکه ی، په نگیان سپیه یان شین.

خەيار وەك جۆرىك لە زەلاتە بەكار دێت،
هەروەها لە پزىشكى مېللىدا بەكارهێنانى
هەيە، پلەى گەرمى لەش كەم دەكاتەو و بۆ
گەدە بەسوودە و مېزەهێنىشە.

خەيار (قثاء) لە قورئانى پېرۆزدا

جاریكى تر دەگەرێنەو وە بۆ ئایەتى (۶۱)
ی سورەتى (البقرة) دەبینین خەيار لە و پېنج
پووه كەدا باسكراوە كە (بنو إسرائيل)
پەسەندیان كرد بەسەر گەزۆ و بالئەندەى

شەلاقەدا كە خۆى پەرەردگار لە بیابانى (سینا) دا بۆى دابەزاندن.

لە ئایەتە پېرۆزە كەدا تێبینى دەكەین خەيار یەكەم پووه كە كە (بنو
إسرائيل) بە دیاریكراوى ناویان هێناوە. ئەوان داویان كرد زەوى (البقل)یان
بۆ بپوینیت، و تراوە: پووه كى پاقلەى ئەو پووه كە پێگەییووە كە خەلك و
ناژەلانیش دەبخۆن.

هۆیه كى دیاریكراومان لانییه وای لە (بنو إسرائيل) كردبیت خەيار
پەسەند بكەن بەسەر گەزۆ و بالئەندە كەدا و لەپێشەوێى ئەو پووه كەنى تردا
داوای بكەن كە بە (ناو) لە ئایەتە كەدا هاتوون.

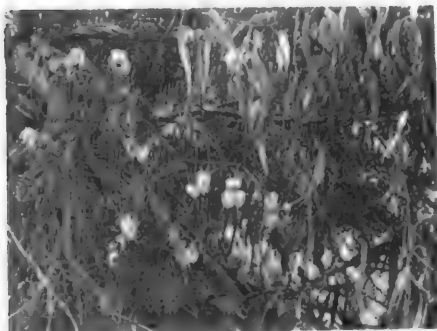
(۱۶) کافور (الكافور)

دره خټه گانې کافور ته مه ن دريژن، قه ده گانېان دريژه، گه لاگانيان سه وزه، گوله گانېان سپييه، به زوري له يابان و چين و دوورگه ي تايوان گه شه ده گن. نوستراليا به نيشتماني بنه پرتي کافور داده نريټ.

کافور به و ماده ده يه ش ده وترټ که له داره گه ي دره ده هيټريټ. نه م ماده ده يه دره ده هيټريټ به بهرکه و ته بووني پارچه يه ک ته خټه ي داري کافور به مه لم، کافوره که له سر پارچه ته خټه که ده ييه ستيت و چينيکي شيوه زه يتي دروستده کات. نه م ماده ده يه کوډه کريټه وه و کافوري لي پوخته ده کريټ به شيوه ي کريستالي نيمچه پوون که مه يله و په ننگي سپييه و کريستاله کان به کرداري به ه واد اچوون ناميټن. نه مه ش پيگايه که تيايدا کافور له دڅي په قبييه وه يه کسر ده چټه دڅي گزي و خه وش له دواي خوي جيډيټيټ. له نيسټادا کيميايي کان له تايگه دا ده سټکرده کافور به ره م ديټن. کافور له ناماده کراوه گانې جوانکاري و داووده رماندا به کارديټ. پڅي کافور وه ک درمانيکي پاکه ره وه به کارديټ که له تيکه له يه که له کافور و کهول و ناو پيکديټ به پيژه گانې (۲۰:۷۰:۱۰) يه که له دواي يه که. ده وترټ: کافور به سووده بڼ ژانه سر و ناوساوي و چاوئيښه.

كافور (الكافور) له قورئانی پیژندا

كافور وهك زه نجه فیل هه ریه كه یان یهك جار له قورئاندا هاتوون له میانهی مرژده دانی بهنده باوه پرداره پاك و چاكه كانی خوا به وهی په روه ردگاریان له بهه شتدا بوی ناماده كړدوون له پاداشتی نه و ناسین و خوشه ویستی بهی له دلپاندایه به رامبه رپه روه ردگاریان و كاری چاكه ده كه ن و گوپړاپه لن. له مباره یه وه په روه ردگار دهفه رمویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾
 الإنسان/ ۵-۶، واته: بیگومان چاكان و پاكانیش له په رداخیکی پر له شه رابدا ده خوڼه وه، ناوخته كهی له سه رچاوهی كافوره وهیه. كه كانییه كه بهنده كانی خوا لیی ده خوڼه وه له هر شویننكدا بیان ویت هه لی ده قولینن و فواره دهكات.

نهم دوو ثایه ته پیژده پوونی ده كه نه وه یه كيك له و به خششانهی په روه ردگار بو نه و بهنده چاكانه یی ناماده كړدوه خواردنه وهیه کی به تام و چیژی (مهی) ه كه به كافور تیکه ل

كراوه، نه و كافوره له وپه پی تام و چیژدایه، له راځهی وتی په روه ردگارا: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾
 ده لئین: له باشی و خوشی بونه كه یدا وهك كافوره، هه روهك نه وهی

ستایشى خواردنیک دەكەین و دەلّین: وەك میسكە. وتراوہ: (مەى) ی بەهەشت لە سپىتى و بۆنخۆشیدا وەك كافور وایە.

پێدەچیت ئەم وینەكێشانە بەهۆى ئەووە بێت كە عەرەب پەرداخە مەیهكانیان بۆ چێزى زیاتر هەندىجار بە كافور و هەندىجاری تریش بە زەنجەفیل تێكەڵ دەكەن. بەگشتى كەس نازانیت ئاست یان جوړى تام و چێزى بەهەشت دیاری بكات.

هەندىك لە پاشەكارانى قورئانى پیرۆز لەو باوەرپەدان كە كافور لە ئایەتە پیرۆزەكەدا ئەو كافورە نییە كە لای هەموان ناسراوہ، بەلكو ناوى سەرچاوەیەكى ئاوە لە بەهەشتدا كە بۆن و سپىتییەكەى لە كافور دەچیت... ئیتر خواى گەرە بە نیاز و مەبەستى خۆى زاناترە.

(١٧) دارخورما (النخيل)

دارخورما كۆمەڵە پوۋەكێكن كە تەمەنیان بۆ پابردوویەكى دور دەگەرێتەوہ، هەلكۆلراوى گەلای دارخورما دۆزراوەتەوہ مێژووەكەى دەگەرێتەوہ بۆ چاخى خشۆكەكان (بەر لە نزیکەى ٢٤٠ ملیۆن بۆ ٦٣ ملیۆن سال).

زیاتر لە (٢٧٠٠ چەشن) دارخورما هەیە، ئەم چەشنانەش زۆر جیاوازن لە پووی قەبارەى دارەكان و شیوەى گەلا و گول و ئەو بەروبوومەى

به ره می دینن. زۆربه ی چه شنه کانی دارخورما قه دیکی پړک و پاستیان هیه، له هه ندیک جوردا قه ده که ی به سهر زه ویدا دريژده بیته وه، له هه ندیک جورى تردا قه ده که ی له خاکدا نقوم ده بیته، چه ند چه شنیکی تری دارخورما هه ن چه ند قه دیکی جیاوازیان هیه که له هه مان بنکه ی ره گه وه ده ردین.

دارخورما: سیبه ر، ماده ده ی دروستکردنی خانوو و سوته مه نیمان ده داتسی، هه روه ها پیشه سازی په تکاری و گسک پشت به دارخورما ده به ستن، له دارخورما زه یت به ره هم دیته که له خواردن و پوونا ککردنه وه دا به کاردیت. هه ندیجار تۆو (یان ناوک) ی خورما به کاردیت له کاری دوگمه و هه لکۆلراوه کاندا (منحوتات)، هه روه ها له دواى هارینی وه ک نالقی ناژه لان به کاردیت.

دارخورما (نخيل التمر)، له ئاووه وه ی گهرم و وشکدا گه شه ده کات. له کۆنترین نه و دارانه شه که مروؤه به ره می هیناوه. شارستانییه کۆنه کان به لایه نی که مه وه پیش پینچ هه زار سال دارخورمایان چاندووه، کۆنترین شوینه واریش که به لگه یه له سهر چاندنی دارخورما له (بابل) ه که میژووه که ی ده گه پیتته وه بۆ چوار هه زار سالی پیش زاین. له میسریشدا بهر له سی هه زار سال پیش زاین.

خورما پړژه یه کی زۆر کاربو هیدراتی به ره مه یینی چالاکی و جولای تیدایه. ئاویتته کانی ئاسن له خۆده گریت که ده چنه پیکهاته ی خوینه وه، هه روه ها برپک له کالسیۆم که ده چیتته پیکهاته ی ئیسک و ددانه وه.

شیکارییه نوپیه کان سه لماندوویانه که گلکی خورما (طلع النخل) پیکهاتووه له (۱۷٪) ی شه کرو و (۲۲٪) ی پروتین و پړژه یه کی بهرزه کالسیۆم. هه ردوو فیتامین (G, B) له خۆده گریت، سه رباری فوسفوپ و

ئاسن. سەلمىنراوھ كە ھۆرمۆنى (ئىستىرۆن)ى تىددايە كە ھىلگەدان (مىيىض) چالاک دەكات و سوپى مانگانە پىكدەخات.

دارخورما (النخيل) لە قورئانى پىرۆزدا

دارخورما لە ھوھەكەكانى تر پتر لە قورئاندا ناوى ھاتووھ، دارخورما و پىكھاتەكانى زىاتر لە (۶۰) جار ئاماژەى پىدراوھ. پەنگە ئەوھش بگەپىتەوھ بۆ بايەخى خورما لە كۆمەلگەى عەرەبىدا پىش ھاتنى ئاينى ئىسلام و پەيوەستى عەرەب پىيەوھ و كاريگەرى گەورەى لەسەر ژيانيان، دارخورما كشتوكال و خۆراك و سامانى بووھ. ئەوھى دلفيايى لە پاىەى دارخورما دەكات لە كۆمەلگەى عەرەبى بەر لە ھاتنى ئاينى ئىسلام كە ناوينىشەنى سامان و پلەوپايە و پەنگە ھىز و تواناش بوو بىت، ھەروەك ئەوھ كە لە قورئانى پىرۆزدا لەسەر زمانى بىياوھەپانى قوپەيش ھاتووھ لە يەككە لە مشتومرەكانياندا لەگەل پىفەمبەردا (ﷺ): ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ تَنْفَجِرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۝۱۰ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا﴾ (الإسراء/ ۹۰-۹۱، واتە: وتیان: ھەرگىز ئىمە باوھ پ بە تۆ ئاكەين تا كەنى و سەرچاوھەكمان لە زەوپیەوھ بۆ ھەلنەقولپنیت. یاخود دەبىت خاوەنى باخىك بىت كە پىپىت لە دارخورما و پەز و چەندىن پووبار لەناویدا ھەلبقولپت و بەخووپ و پەوان بە ژىرياندا بپوات.

قورئانى پىرۆز دارخورماى پىزدار كىزووھ بەوھى كىرپىەتە يەككە لە بەخششەكانى پەروەردگار لەسەر بەندەكانى لە دونیادا، لەمبارەپەوھ

ده‌فهرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَىٰ نَعْمِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ الأنعام/۹۹.

یان ده‌فهرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْثُلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ﴾ الأنعام/۱۴۱.

په‌روه‌دگار ده‌فهرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُم مِّنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿۱۰﴾ يُبْتِغُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ النحل/۱۰-۱۱.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لِقَادِرُونَ ﴿۱۸﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُم فِيهَا فَوَكُّهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ المؤمنون/۱۸-۱۹.

قورئانی پیروژ هانمان ده‌دات بو‌ته‌ماشاگردنی نه‌م به‌خششانه به‌چاوی هوشیارانه و دلی نارام و کراوه‌وه، وه‌ک ده‌فهرمویت: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿۲۴﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿۲۵﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿۲۶﴾ فَأَبْيَأْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿۲۷﴾ وَعَبْنَا وَقَضًّا ﴿۲۸﴾ وَزَيَّنَّاهَا لِيُظْهَرُ لَكُمُ الْآيَاتُ لِقَوْمٍ يُذَكَّرُونَ﴾ عبس/۲۴-۲۹.

ئايەتە پىرۆزەكان بەكۆ ئاماژە دەدەن كە دەركردنى دارخورما و پووهكەكانى تر لە زەويىيەو لە بەلگەكانى لەسەر توانا و دانايى و بەزەيى بێسنوورى خواى گەورە.

لە يەكێك لە ئايەتەكانى قورئانى پىرۆزدا كە خۆى لەخۆيدا بەپيشىنەيەكى زانستى دادەنرێت، قورئان ئاماژە دەدات بە پەيوەندى نىوان ئاسانى لەدايكبوونى كۆرپەلە و خورماى پىگەيشتوو (رطب) دا، پەروەردگار دەفرمويێت: ﴿وَهَرَىٰ إِلَيْكَ يَجْعُجُ النَّخْلَةُ تَسْقُطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا﴾ مريم/ ۲۵، واتە: (ئەى مەريەم) ئەو دارخورمايە (كە پالت پىوہ داوہ) كەمێك پابوہ شىنە خورماى گەبيوت بەسەردا دەباريێت.

لە ئايەتە پىرۆزەكەوہ پەيوەنديەك ئاشكرا دەكەين لەنىوان خواردنى خورماى گەبيو (رطب) و ئاسانى لەدايكبوون، ئەگينا بۆچى خواى گەورە لەكاتى لەدايكبوونى عيسا پىغەمبەردا خورماى گەبيو بۆ خۆراكى مەريەم ھەلەبژيرت (سەلامى خوايان لىيێت).

لەراستیدا ئەم ئايەتە پىنمايىدەرى زانايان بوو بۆ بايەخى خورماى گەبيو بۆ ئەو ئافەرتانەى كەوتونەتە سەرزان، لەپى تاقىكردنەوہ و شىكردنەوہ زانستىيەكانەوہ سەلمىنراوہ كە خورماى گەبيو ماددەى ورياكەرەوہ و چالاككەرەوہى تىدايە كە كاردەكاتە سەر بەھيژكردنى ماسولكەكانى منداڵدان لە مانگەكانى كۆتايى سەپريدا، ھەروەھا يارمەتى ھاتنەوہيەكى منداڵدان دەدات لەكاتى لەدايكبوونەكەدا، لەھەمانكاتدا كەمكردنەوہى بىر خويندەىشتن لەدواى لەدايكبوونەوہ.

جياواز له و پوهه کانه ی تر که له قورئاندا ناویان براوه، ئاماژه به چهند به شیکی دارخورما دراوه، له وانه: اکمام، جذع النخل، طلع، قنوان، نواة، نقره، فتیل، قطمیر.

وهك چۆن له دنیادا خورما یه کیکه له به خششه کانی خوای گه وړه له سهر به نده کانی، به هه مان شیوه یه کیکه له به خششه کانی به هه شتیش، له مباره یه وه په وړه دگار ده فهرمویت: ﴿فِيهَا فَكْهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ﴾ الرحمن/۶۸.

(۱۸) کوله که ئاوی (الیقطين)

(یقطين) به هه موو پوهه کیک ده وتریت که به سهر زه ویدا دریزده بیته وه، نه گه رچی زۆرینه ی خه لک به (کوله که) ی ده لئین.

زۆرینه ی جوړه کانی کوله که گه لای گه وړه یان هه یه، گولی نیره و مییه به ره هم دینیت و ته نها گوله نیره کان ده نکه هه لاله (لقاح) هه لده گرن که هه نگ بو گوله

مییه کانی ده گوپزیتته وه، له پاشان گوله مییه پیتراوه کان ده گوپین بو بهر. بهری کوله که ئاوی به گشتی گوپی یان هیلکه یین. له ناو به ره که دا بوشاییه که هه یه توه کان ده پاریزیت. بهری زۆر له جوړه کانی کوله که ئاوی (یقطين) ده گه نه (۷-۱۰ کیلوگرام). له هه ندیک حاله تدا کیشی کوله که که ده گاته (۹۰ کیلوگرام). زۆربه ی به ره کان په نگیان پرته قالیه، نه گه رچی هه ندیکیان سپی یان په نگی تریان هه یه.

تۆوه کانی پرۆتین و ئاسنیان تێدابه، ئەمه و هه ندیک له کشتیاران ئەم
پووه که وهك ئالقی مه پ و مالات به کار دێنن.

کوله که ناوی پایه یه کی ناسراوی هه یه له پزیشکی میلیدا، چاره سه ری
زۆر له نه خۆشییه کانه.

کوله که (اليقطين) له قورئانی پیرۆزدا

خوای گه وره له میانه ی چیرۆکی "یونس" پیغه مبه ردا و له سوورته ی
(الصافات) دا ده فه رمویت: ﴿وَإِنَّ يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِ الْ
الْمَشْحُونِ ۝ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ۝ ۱۴۱ ۝ فَالْقَمَرَ الْحَوْتَ وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ ۱۴۲ ۝
فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ۝ ۱۴۳ ۝ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ ۱۴۴ ۝ فَبَدَّدَتْهُ
بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ۝ ۱۴۵ ۝ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ۝ ۱۴۶ ۝ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةٍ
أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ﴾ (الصافات/ ۱۳۹-۱۴۷، واته: به راستی (یونس) یش له
پیغه مبه رانه. که چی به ره و که شتییه پر له که لوپه ل و خه لکه که پايکرد.
ئه وسا به ناچاری به شداری قورعه ی کرد، له پیزی ئه وانه دا بوو که له
قورعه که دا سه رنه که وتن. ئینجا نه هه نگیک قوتیدان له کاتی کدا که شایانی
سه رزه نشت و گله یی بوو (چونکه پیش ئه وه ی خوا مؤله تی بدات
نه ته وه که یی به جیهیشت). خۆنه گه ر له و که سانه نه بوایه که ته سبیحات و
یادی خوا ده که ن و نه یوتایه: ﴿په ره رده گارا! هیچ خوایه ک نییه جگه له
تۆ، پاکی و بیگه ردی و ستایش شایسته ی تۆیه و من له سته مکارانم﴾، ئه وا
له سکی نه هه نگه که دا ده مایه وه تا پۆژیک که هه موان زیندوو ده کرێنه وه.

له وه و دوا فرېماندايه چولېيه كي بى گژوگيا و پوهه ك بېهېز و ماندوو و نه خوش. ئينجا پوهه كي كوله كي گوره مان بؤ پېگه ياند. پاشان گه پانمانه وه و په وانه مانكرد به پېغه مبرايه تي بؤ لاي سه ده زار كه س و زياترېش دهن (كه نه ته وه كه يه تي).

له پاستيدا نه وه لى لم چيرؤ كه دا مه به سته كوله كه ناوييه كه خواى گوره بؤ "يونس" پېغه مبرى (سه لامي خواى ليبييت) پېگه ياندوه. هه نديك له زانايان و توويانه: (يقطين) كومه ليك پوهه ك ده گرېته وه، وه ك كوله كه، تالگه و كالك و شوتى. هه نديك له پافه كارانېش بؤ نه وه چوون كه (يقطين) بريتيه له دارى هه نجير، و تراوه: پوهه كي مؤزه، يونس پېغه مبر به گه لاكانى خوى داپوشيوه و له ژير لقه كانيدا هه ساوه ته وه و له بهر كه كي خواردوه. به لام بؤ چوونى كوى پافه كاران له سر نه وه يه كه مه به ست له (يقطين) بريتيه له كوله كه ناوى.

هه نديك له پافه كاران هه ولياندوه هوى هه لېزاردنې پوهه كي كوله كه ديارى بكن كه خواى گوره بؤ پېغه مبره كه ي پېگه ياند. كوى پافه كاران گه يشتنه نيمچه هاوپاييه ك له سر نه وه كه كوله كه سوودگه ليكي هه يه، له وانه: خيرايسى پوان و پېگه يشتنى، بهر كه ي به كالى و كولاوېش ده خوريت. سيفه تيكي ترېش هه يه بايه خى له وانه ي پېشوو كه متر نييه، نه وېش نه وه يه كه مېش له پوهه كي كوله كه ناوى (يقطين) نزيك ناكه وېته وه. پېويسته وېناى نه و حال ته بكه ين ده بيت كام له نه خوشييه كان توشى پېغه مبرى خوا يونس (سه لامي خواى ليبييت) ببيت نه گه ر له دواى ده رچوونى له سكي نه هه نكه كه مېش هيرشى بؤ بكات؟ له بهر نه وه ي خواى گوره به خشنده و مېهره بانه ناكريت پېغه مبره كه ي له سكي نه هه نكه رزگار بكات و بيخاته بهردهم مېش.

سەرچاۋەكان

۱. تەفسىرى ئاسان، بورھان محمد أمين
۲. موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن الكريم، عبدالرحيم المارديني
۳. موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن الكريم و السنة المطهرة، يوسف الحاج أحمد
۴. الموسوعة الذهبية في إعجاز القرآن الكريم و السنة المطهرة، د. أحمد مصطفى متولى
۵. موسوعة الإعجاز القرآنى في العلوم والطب و الفلك، د. نادية طيارة
۶. عالم النبات في القرآن الكريم، د. عبدالمنعم فهميم الهادي و د. دينا محسن البركة

تایبىنى:

ئەوپوۋەكانەى لە قورئاندا ھاتوۋە، كە بە شىكى ئەم كىتەبە، سەرچەمى بە شەكە لە كىتەبى (عالم النبات في القرآن الكريم) ۋە رەگىراۋە. جىيى ئاماژەى ھەردوو نووسەرى كىتەبە كە ئاماژەيان بە دوو دانە پوۋەكى تر كەردوۋە كە لىرە دانە نزاۋە لە بەرئەۋەى بە تەۋاۋى يەكلانە بوونە تەۋە كە ئاماژەى پوۋەكە و ئىمەش بە پىۋىستمان نەزانى باسيان بىكەن، ئەۋانىش: (الخط و المتكأ).